

Curierul ADVENTIST

Răspândirea

„Maranatha”

literaturii... și

Curierul ADVENTIST

Publicația oficială a Bisericii
Creștine Adventiste de Ziua
a Șaptea din România

Apare lunar, sub coordonarea
Comitetului Uniunii

Redactor-șef: Gabriel Dincă

Consultanți:

Teodor Huțanu, Emilian Niculescu,
Ioan Câmpian-Tătar,
Teofil Petre, Marius Munteanu,
Virgil Peicu, Ernest Szász,
Mihai Maur, Csabai Gyula László

Colaboratori speciali:

Lucian Cristescu, Viorel Dima,
George Uba, Valeriu Petrescu,
Cristian Modan, Magyarosi Barna
Teodora Goran

Director: Paul Csavdari

Tehnoredactare: Liliana Dincă

Coperta: Dragoș Drumaș

Concept grafic: Ovidiu Floria

Corectură: Florica Gheciulescu

Imprimare:

Casa de Editură „Viață și Sănătate”,
Str. Valeriu Braniște nr. 29,
Tel. 323 00 20; 323 48 95;
Fax. 323 00 40

Adresa redacției:

Curierul Adventist,

str. Labirint 116,

Oficiul poștal 20,

cod 74124 – București

E-mail: curierul@adventist.ro

ISSN 1220-6725

3 Editorial
Dacă n-aș fi fost pastor!
Teofil Petre

4 Spiritual
Făgăduință tulburătoare
Pavel Burlacu

7 Interviu
O perspectivă creștină a educației
Gabriel Dincă

8 Devoțional
A învia împreună cu Hristos
Narcis Ardelean

11 Reportaj
„Zâmbet fără filtru”
Cosmin Vlahopol

12 Misiune
Răspândirea literaturii și... „Maranatha”
Mihai Goran

15 Stil de viață
Un Învățător, un urciș și un creștin
Lee Gugliotto

19 Interviu
Internet spre Cer
Alina Badea

22 Experiențe
Răspunsul la cea mai grea rugăciune
Lauri Beekmann

24 De la cititori

26 Sănătate
Medicina și religia
Lorant Szentagotai

28 Știri

30 Pagina copiilor
Comori
Bonnie Walker

31 De la inimă la inimă
Despre priorități adventiste
Teodor Huțanu

Dacă n-aș fi fost pastor!

Viața de pastor are specificul ei care decurge din chemarea la slujire. Biserica reprezintă pentru pastor lumea lui, locul unde-și trăiește viața cu bucurii și amărăciuni, împliniri și dezamăgiri, dar cu speranță.

Când o familie mă caută pentru ajutor, pentru că cei doi au probleme și se tem de un posibil eșec, mă tulbură gândul că aș putea să nu fiu cea mai potrivită unealtă pentru nevoia lor, prin care Duhul Sfânt să lucreze asupra inimilor lor.

Dacă nu aș fi fost pastor, niciodată nu aș fi știut cu câte probleme se confruntă frații mei din Biserica Domnului și cât de neputincios sunt în fața unor așa provocări. Și când te gândești că ești privit ca „omul lui Dumnezeu”, de la care nu pot pleca fără o mângâiere sau măcar o încurajare!

Când eram mai tânăr, mă simțeam în stare să dau tuturor tot felul de sfaturi, de la creșterea copiilor până la orice problemă de viață...! Acum nu mai am îndrăzneala de a vorbi ca un sfătuitor „bun la toate”. Mai degrabă vorbesc asemenea celui care a trecut prin multe și pot mai lesne să împărtășesc din experiențele prin care am trecut.

Dacă nu aș fi fost pastor, nu aș fi înțeles așa de bine cât de mult contează să vorbești ca unul care ai trecut prin aceleași necazuri ca și frații tăi. Și cu toate acestea, poți să vezi mâna lui Dumnezeu care te-a sprijinit de-a lungul timpului.

Când mă întâlnesc în Sabat cu frățietatea din biserică și simt bucuria din inimile lor, ca urmare a primirii Cuvântului și a părtășiei unii cu alții, îmi dau seama ce nemaipomenit este să faci parte din familia lui Dumnezeu, să te simți copilul Lui, având o identitate și o speranță.

Nu ești străin, al nimănui, ci aparții Cuiva căruia îi pasă de tine și-ți dorește binele și încă binele suprem, și acesta este Dumnezeul nostru cu Care ne întâlnim și Căruia ne închinăm.

Cât de recunoscători ar trebui să-I fim noi lui Dumnezeu pentru acest loc de vindecare spirituală, de întărire și de încurajare, care este Biserica Sa!

Și ce rol extraordinar, ce răspundere grozavă are „omul lui Dumnezeu”, pentru ca biserica să-și poată împlini această misiune!

Când deschid Biblia ca să citesc din ea, mă minunez de fiecare dată de câtă înțelepciune, câtă putere, câtă mângâiere și speranță primești din fiecare cuvânt al Ei.

Dacă nu aș fi fost pastor, poate că nu aș fi avut un așa mare regret, pentru că nu am dedicat și mai mult timp cercetării și cugetării asupra acestei surse de viață care este Scriptura și nu am putut oferi și altora mult mai multe bucurii, după așteptările și nevoile bisericii.

Când mă aplec asupra unei cărți din Spiritul Profeției, rămân uluit de câtă bogăție de lumină și învățătură ne-a dat Dumnezeu prin această sursă de inspirație. Dacă nu aș fi fost pastor, nu aș fi așa de neliniștit gândindu-mă la cât de puțin cunoaște biserica din această „lumină a vremurilor din urmă” – o parte a „Adevărului prezent”. Și mai mult mă tulbur, gândindu-mă la

faptul că eu însumi exemplific așa de puțin din acest potop de lumină și comoară de adevăr.

Exemplul personal al pastorului și influența lui asupra bisericii sunt așa de importante, încât într-un mod înimaginabil de puternic pot conduce fie spre zidire, fie spre dărâmare.

Dar ce vorbesc eu? Nu suntem toți mădulare unii altora? Și atunci nu simțim împreună durerile și amărăciunile noastre ale tuturor? Cu siguranță că da. Atunci care e diferența? Un plus de responsabilitate!

*Când deschid
Biblia ca să citesc
din ea, mă minunez
de fiecare dată de
câtă înțelepciune,
câtă putere, câtă
mângâiere și
speranță primești
din fiecare
cuvânt al Ei.*

Teofil Petre, președinte, Conferința Muntenia

Făgăduință

*Ci voi veți primi o putere,
când se va pogori Duhul
Sfânt peste voi, și-Mi veți
fi martori în Ierusalim, în
toată Iudea, în Samaria,
și până la marginile
pământului.
(Fapte 1,8)*

tulburătoare

PAVEL BURLACU

Mă tulbură gândul că în aceste cuvinte ale Mântuitorului am putea avea o făgăduință pe cât de specială, minunată și neobișnuită, pe atât de ocolită, marginalizată și neglijată. De aceea, vă invit să adunăm, cu ajutorul Domnului, câteva idei care să reînnoiască în noi dorința irezistibilă de a deveni proprietarii de drept ai acestei făgăduințe. Pornesc de la constatarea că în momentele de sinceritate, renunțând la extremele vinovate ale triumfalismului nejustificat și ale pesimismului bolnăvicios, acceptăm cu durere realitatea, că în fața provocărilor imense ale timpului pe care-l trăim avem nevoie de mai multă PUTERE – o putere de sus, identică cu aceea pe care o făgăduiește Domnul Isus. Când sunt alimentați cu o hrană neadecvată, copiii devin piperniciți și fără putere. Și în cele spirituale este la fel. Alimentarea dintr-o sursă cu hrană slabă duce la diminuarea puterii, iar rezultatele sunt pe măsură. Este ca și cum pasagerii unui troleibuz ar înlocui sursa electrică cu eforturile proprii de a-l împinge. Făgăduința despre care vorbim ne este făcută spre a ne reconecta la PUTEREA Cerului, în vederea îndeplinirii lucrării inerente înainte de a doua venire a Domnului.

PUTERE garantată

De multe ori părinții, din dragoste nemărginită față de copiii lor, fac promisiuni care rămân doar la acest nivel, fiindcă oricât de mult ar dori, datorită mijloacelor precare, nu le pot îndeplini. Cu făgăduința PUTERII nu este la fel. Deși secole de-a rândul a fost într-o stare latentă, puterea a fost garantată chiar de Creatorul tuturor celor văzute și nevăzute, Dumnezeu dragostei infinite (Is. 44,3, Ez. 36,27, Ioel 2,28-29, Zah. 10,1; 12,10 etc.). Când în planul cel veșnic s-a împlinit vremea acestei făgăduințe, cei cărora le era adresată au avut în marea lor majoritate o atitudine de indiferență sau de batjocură. Cum s-a putut întâmpla așa ceva? Greu de înțeles! Totuși, este foarte posibil că, după secole de

așteptare, la fel cum s-a întâmplat și cu alte adevăruri, să se fi strecurat și aici diverse interpretări filozofice, iar în ziua împlinirii făgăduinței, au pus acest lucru pe seama beției. Observați? S-au îmbătat cu ideile lor până ce au pus împlinirea făgăduinței pe seama mustului alterat. Or fi avut ei predici excelente, or fi fost învățați, or fi avut o mulțime de resurse teologice, or fi fost siguri pe ei și or fi crezut că știu o mulțime de lucruri, dar la testul adevărului în față cu PUTEREA au apelat la batjocură și persecuție.

Poate de aceea, prin îndemnul profetic, ni se spune: „El ne-a pus în față, în mod lămurit, nevoia de a rămâne la cele simple. Cu cât avea să fie mai puțină paradă și spectacol, cu atât influența lor spre bine avea să fie mai mare.” (Ellen White, *Faptele apostolilor*, ed. 1994, p. 23-24). Și ce-ar putea fi mai simplu decât a-L crede pe Dumnezeu pe cuvânt, căci „nu, mâna Domnului nu este prea scurtă ca să măntuiască, nici urechea lui prea tare, ca să audă” (Is. 59,1) Această făgăduință are garanție divină. Repetată! Domnul Hristos îi confirmă mereu valabilitatea, iar în ultima zi petrecută pe pământ o aduce în prim plan. Imaginați-vă că ucenicii ar fi zis în inima lor: „O da, foarte interesant, chiar frumos și atractiv, dar nu se vor împlini acestea chiar acum și mai ales cu mine... Ne vom ocupa cândva de această făgăduință, fiindcă este prea importantă și neobișnuită!” Nu, ei s-au mobilizat imediat la închinare cu un scop clar definit, au crezut pe Domnul pe cuvânt, au dorit această făgăduință, s-au rugat pentru ea și au văzut-o împlinită în viața lor.

Prioritatea PUTERII

Mântuitorul spune că PUTEREA vine ca o consecință a botezului cu Duhul Sfânt (Marcu 1,8; Fapte 1,5,8). Botezul cu Duhul Sfânt este o făgăduință care jintește spre una dintre nevoile majore ale celor ce-și dau seama de importanța lui. Cei ce apreciază această făgăduință a Tatălui dezvoltă o credință și o dorință de confirmare a călăuzirii divine în viața personală. De ce să dorim această făgăduință inedită

cu prioritate în viața noastră? Putem sintetiza răspunsul în două părți:

a) Fără Duhul Sfânt, tributari slăbiciunilor noastre, nu avem PUTEREA în vederea transformării caracterului nostru după voia lui Dumnezeu. Făgăduința Duhului Sfânt într-o prezență reală, ca un botez, aduce transformări în viața noastră personală și ne conferă o identitate inconfundabilă de ucenici ai Săi (Mat. 7,20; Gal 5,22)

b) Făgăduința PUTERII este strâns legată de o poruncă, și anume: „Îmi veți fi martori”. În consecință, nu pot

„Una dintre primele condiții de a primi puterea Lui este a lua jugul Lui. Însăși viața bisericii depinde de credincioșia cu care îndeplinește această însărcinare dată de Domnul... Acolo unde nu este lucrare vie pentru alții, iubirea se stinge, și credința slăbește.”

(Ellen White, *Hristos, Lumina lumii*, ed. 1981, p. 827)

să cred că cineva, în mod serios, ar putea susține cu Biblia în mână că poate neglija o poruncă a Domnului și totuși să primească liberă trecere în Împărăția Slavei. Mai mult, nu găsim argumente credibile cum că lipsa PUTERII, necesară pentru a mărturisi pe Cel crucificat, înviat și înălțat la cer, va fi suplinită de un Har așa de mare, încât vom fi duși în cer pe patul moale al comodității și al indiferenței.

Dumnezeu repetă, de-a lungul timpului, făgăduința PUTERII, iar Domnul Hristos o confirmă în momente de maximă importanță și emoție, ca să ne conștientizeze că avem nevoie de botezul cu Duhul Sfânt spre a fi sfințiți (2 Tes. 2,13) și pe deplin calificați în serviciul Său, fiindcă, dacă nu avem Duhul Sfânt, nu suntem ai Lui. (Rom. 8,9)

Condiții premergătoare PUTERII

Prima condiție de importanță indiscutabilă pentru primirea Duhului Sfânt este rugăciunea cu ardoare, pornită din respect și seriozitate, unită cu o dorință sinceră după acest dar divin (vezi Luca 11,13; 1 Cor. 12,31; 14,1). Nu este posibil ca cineva să se roage de „doi lei” și să primească răspunsuri „de milioane”. Însă aici aș dori să mă opresc la alte trei condiții desprinse din pasajul de referință.

1) „Să nu se depărteze de Ierusalim” și „Rămâneți în cetate”

(Fapte 2,4, cf. Luca 24,49)

Actualizând mesajul, „ispita imediată” ar fi să aplicăm această condiție celor care pleacă peste hotare, la lucru. Nu încurajez plecările, și mai ales pe cele care nu sunt bine plănuite sau care nu includ toată familia și în special soțul, soția și copiii. Totuși, pasajul la care mă refer are în vedere o trimitere peste granițe. Este adevărat, nu la muncă, dar nu se poate nici fără muncă și susținere financiară. În acest sens, iată o precizare inspirată care nu ține cont de granițe când se vorbește despre „rămâneți în cetate”: „Ucenicii trebuiau să înceapă lucrarea lor de acolo de unde se găseau. Nici câmpul cel mai puțin promițător nu trebuia să fie trecut cu vederea. Tot așa, fiecare lucrător pentru Hristos trebuie să înceapă de acolo de unde se află... Se poate ca lucrarea multora să pară a fi strâmtorată de împrejurări; dar oriunde ar fi, dacă e săvârșită cu credință și sârguință, se va simți până la marginile pământului.” (Ellen White, *Hristos, Lumina lumii*, ed. 1981, p. 823)

Trecând peste „ispita imediată”, vă propun o altă abordare a expresiilor „să nu se depărteze” și „rămâneți”. Este o explicație ce ne are în vedere pe toți, din țară sau de peste granițe. Și anume, să căutăm cu seriozitate după făgăduința Duhului Sfânt, începând cu locul comun de închinare, oriunde ar fi acesta. Apostolul Pavel precizează: „să nu părăsim adunarea noastră, cum au unii obicei; ci să ne îndemnăm unii pe alții, și cu atât mai mult cu cât vedeți că ziua se apropie” (Evrei 10,25). În acele zile

de așteptare, cei credincioși erau adunați „toți” la un loc și „toți aceștia, stăruiau cu un cuget în rugăciune și în cereri” (Fapte 1,14). Ei își făcuseră obiceiul de a fi împreună (v. 13). Pregătirea personală pentru primirea PUTERII este completă numai când se împletește cu închinarea comună. În acest context, absenteismul de la serviciile divine este semnul sigur al dezinteresului pentru primirea „puterii divine” în persoana Duhului Sfânt. La „fără frecvență”, excluzând motivele aprobate de Dumnezeu, nu există nici biserică, nici pregătire pentru cer, nici spiritualitate, nici lucrare misionară și nici „făgăduința Tatălui”. Doar unde se realizează acest „împreună” avem PUTEREA de a trăi în unitate, iertare, acceptare, înțelegere a momentului și planuire în predicarea Evangheliei.

2) **Așteptare activă.** De regulă, nu ne place să așteptăm. Vrem totul imediat și, dacă se poate, exact în forma gândită de noi. Ucenicilor li se spune „așteptați”, fiindcă Dumnezeu știa că în școala așteptării se pot face experiențe unice. Istoria biblică este plină de lecții foarte interesante învățate în școala așteptării. Intensitatea așteptării arată cât de mult prețuim un lucru. O așteptare în stil „laodicean” nu aduce PUTERE, nu înviorează pe nimeni, dar derutează pe

mulți. Ucenicii au învățat să urce zilnic treptele camerei de sus. Orele lor de rugăciune nu erau doar săptămânale sau doar pentru pensionari. Și n-aș crede că terminaseră toate treburile și nu mai aveau ce face. Dar când 120 de persoane sunt interesate de PUTEREA făgăduită, Duhul Sfânt chiar o aduce! Îmi doresc tare mult această experiență pentru biserica mea. Precizarea că „stăruiau cu un cuget în rugăciune și în cereri” (Fapte 1,14) ne transmite ideea așteptării active și după voia lui Dumnezeu. Poate că la început au fost ispițiți să creadă că, din cauza lui Petru sau a altcuiva, nu se împlinea făgăduința. Treptat, și-au văzut starea lor și acesta a fost momentul când „puterea lui Dumnezeu” a venit peste ei. Erau aceiași oameni. Dar locul fricii și al disensiunilor a fost luat de curajul și îndrăzneala de a mărturisi despre Acela pe care-L iubeau. N-aveau mulți bani, nici alte mijloace, n-aveau relații mari sau diplome, dar acum aveau PUTERE. Le-a adus-o Mângâietorul promis de Isus, împreună cu certitudinea, mângâierea și curajul! Cu această putere au răsturnat rânduilele subrede ale unei lumi iubitoare de păcat, oferind celor însetați după neprihănire adevăratele valori și perspectiva atractivă a vieții viitoare. Nimic nu-i mai important în aceste zile decât să așteptăm ca ucenicii pe vremuri după această PUTERE. Astăzi „Evanghelia trebuie vestită, nu ca o teorie lipsită de viață, ci ca o putere care schimbă viața” (Ellen White, *Hristos, Lumina lumii*, ed.1981, p. 828)

3) **Ascultarea.** Duhul Sfânt este dat doar celor care ascultă de Dumnezeu (Fapte 5,32). Din cuvintele Domnului Isus reiese clar că această făgăduință este făcută celor ce vor să fie „martorii Săi”, împreună slujitori cu El și care nu au nimic de a face cu dorința lumească după o slavă deșartă. „Una dintre primele condiții de a primi puterea Lui este a lua jugul Lui. Însăși viața bisericii depinde de credințioșia cu care îndeplinește această însărcinare dată de Domnul. Dacă se neglijează această lucrare, înseamnă cu siguranță a cădea în slăbiciune și decădere. Acolo unde nu este lucrare vie pentru alții, iubirea se stinge, și credința slăbește” (Idem, p. 827). Subliniez gândul că,

deși „rămânerea în cetate” este o condiție esențială, experimentarea PUTERII este o experiență personală și ține de consacrare, de devoțiune și de ascultare. Singularul folosit de Martorul Credincios către cei din Laodicea întărește această idee: „Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el și voi cina cu el și el cu Mine” (Apoc. 3,20)

PUTERE pentru cine are urechi să audă

Ca să poți auzi glasul Lui, trebuie să fii surd la chemările ispitelor tot mai insistente și mai măiestrite ale lumii. Domnul Isus stă și bate zilnic la ușa „laodiceanului” dosit cu preocupări mărunte, în comparație cu beneficiile veșnice ale ascultării de El. Rămânem creștini, chiar ne rugăm și dorim să fim într-o zi cu El, doar că amânăm să-L deschidem, fiind ocupați cu altceva „mai urgent” decât chemarea Lui. Foarte subtil ne prinde isпита să-L ținem afară pe Domnul vieții noastre. Eternul „măine” face ca nenumărate ocazii de a-L primi și umbla cu El să fie pierdute. Dimineața grăbiți, seara obosiți, și viața trece slăbindu-ne tot mai mult de PUTERE. Avem nevoie de urechi care să audă și de o inimă care să se deschidă spre a primi torențele binecuvântate ale PUTERII. Tulburător este gândul că este posibil să-L ținem afară pe Cel care dorește să ne aducă cea mai prețioasă dintre făgăduințe.

Speranță cu PUTERE

„Voi veți primi o putere!”

Coroborând aceste cuvinte cu altele ale Scripturii, cum ar fi cele din Mica 3,8; Ioan 17,20; Fapte 2,39, găsim că făgăduința PUTERII este încă a noastră, dacă o dorim cu rugăciune arzătoare și necurmată „așa ca prin credință noi să primim Duhul făgăduit” (Gal. 3,14). În ceea ce mă privește, aștept cu nerăbdare și încredere ziua în care voi putea spune: „Sabia Duhului, proaspăt ascuțită cu putere și scăldată de fulgerele cerului, și-a croit drum prin necredință. Mii au fost convertiți într-o singură zi.” (Ellen White, *Faptele apostolilor*, ed.1994, p. 31)

Pavel Burlacu, pastor,
Comunitatea Iași, Conferința Moldova

O perspectivă creștină a educației

GABRIEL DINCĂ

La început... a fost doar o idee. Apoi a fost un grup de oameni cărora le-a plăcut ideea. Cu multă perseverență, dăruire și credință, ideea a început să capete formă: o școală adventistă. Dar, ca să cunoaștem mai bine școala, vom aborda problema din două puncte de vedere: al conducerii școlii și al părinților.

Curierul Adventist: Doamna director, cum puteți descrie, în câteva cuvinte, istoricul Școlii „Mihai Ionescu”?

Director Popa Eleonora: Școala „Mihai Ionescu” a început ca școală primară, acum 6 ani, iar acum funcționează și la nivel gimnazial și este autorizată la toate nivelurile (grădiniță, primară, gimnaziu). La școală și la grădiniță sunt înscriși în prezent circa 100 de copii. Porțile sunt deschise pentru a primi în continuare înscrieri pentru anul școlar următor. În prezent, se lucrează la finalizarea clădirii destinate gimnaziului. Un spațiu nou, oameni noi, un nou an școlar...

CA: Care este misiunea Școlii „Mihai Ionescu”?

Director: Școala noastră își propune o educație bazată pe valorile creștine izvorâte din Sfânta Scriptură și pe sfaturile inspirate ale Spiritului Profetic. Domnul dorește ca toți copiii Săi să beneficieze de cea mai înaltă educație, care să-i formeze pentru a fi cetățeni ai Cerului.

CA: Ce ne puteți spune despre cadrele didactice?

Director: În anul școlar 2004-2005, la toate disciplinele de învățământ, am avut cadre didactice calificate profesional și ne propunem pentru următorii ani școlari o creștere a calității procesului instructiv-educativ.

CA: În ce constă diferența față de alte școli?

Director: Prin toate activitățile desfășurate aici, se urmărește raportarea la Dumnezeu. Fiecare zi începe cu „altarul de dimineață”. Copiii sunt îndrumați să înțeleagă voia lui Dumnezeu în viața lor.

CA: Ce fel de copii vin la Școala „Mihai Ionescu”?

Director: Atât la grădiniță, cât și la școală, avem înscriși copii adventiști, dar și copii care aparțin și altor biserici: ortodocși, baptiști, creștini după Evanghelie ș.a.

CA: Să vedem acum și opinia părinților. Vă rog să vă prezentați.

Părinte: Suntem Mariana și Silviu Olaru. Avem înscriși la această școală 4 copii: Cristina, Gabriel, Priscila și Estera.

CA: De ce ați ales această școală pentru copiii dumneavoastră?

Părinte: Am ales Școala „Mihai Ionescu”, pentru că este o școală creștină și morală. Mă bucur, de asemenea, că și cadrele didactice sunt creștine. Sunt deci un exemplu pentru copiii noștri și de aceea îi aducem cu încredere la această școală. Copiii sunt mai atent supravegheați, iar la cele mai mici abateri ale lor suntem înștiințați de către cadrele didactice. Noi dorim foarte mult ca copiii noștri să trăiască și să învețe într-un cadru moral și curat, departe de „stricăciunea” de afară. Ca părinți, suntem datori să le oferim

copiilor noștri tot ce este mai bun și considerăm școala un loc ferit de „lume” și de „murdăria” ei. Suntem conștienți că și copiii noștri au nevoie de Dumnezeu, pentru că numai El le poate schimba inima și salva sufletele.

CA: Ce puteți spune despre calitatea învățării?

Părinte: Suntem mulțumiți și credem că toți copiii au acumulat bagajul de cunoștințe necesar, dar asta depinde nu numai de învățători, ci și de interesul personal al fiecărui copil și de supravegherea părinților.

CA: Care credeți că este cel mai important lucru în educația creștină?

Părinte: Cadrele didactice care spun că Îl cunosc pe Dumnezeu nu trebuie să-și facă doar meseria, ci ele trebuie să fie conștiente că darul pe care îl au este de la Dumnezeu și el ar trebui să fie o binecuvântare pentru copii. Tot ce fac să fie „ca pentru Domnul”, nu ca pentru oameni, și suntem siguri că Dumnezeu îi va binecuvânta pentru osteneala lor. Să nu se descurajeze atunci când nu văd imediat roade, ci să-și facă partea înaintea Domnului, iar de restul Se va ocupa Dumnezeu. Profesorii trebuie să aibă o relație prietenoasă cu toți copiii, să fie un exemplu pentru ei, fiindcă, simțind o licărire de dragoste și văzând că sunt importanți în ochii altora, copiii vor prinde curaj și încredere, iar învățarea li se va părea mult mai frumoasă și mai ușoară.

A învia împreună

Fundamentul unei trăiri

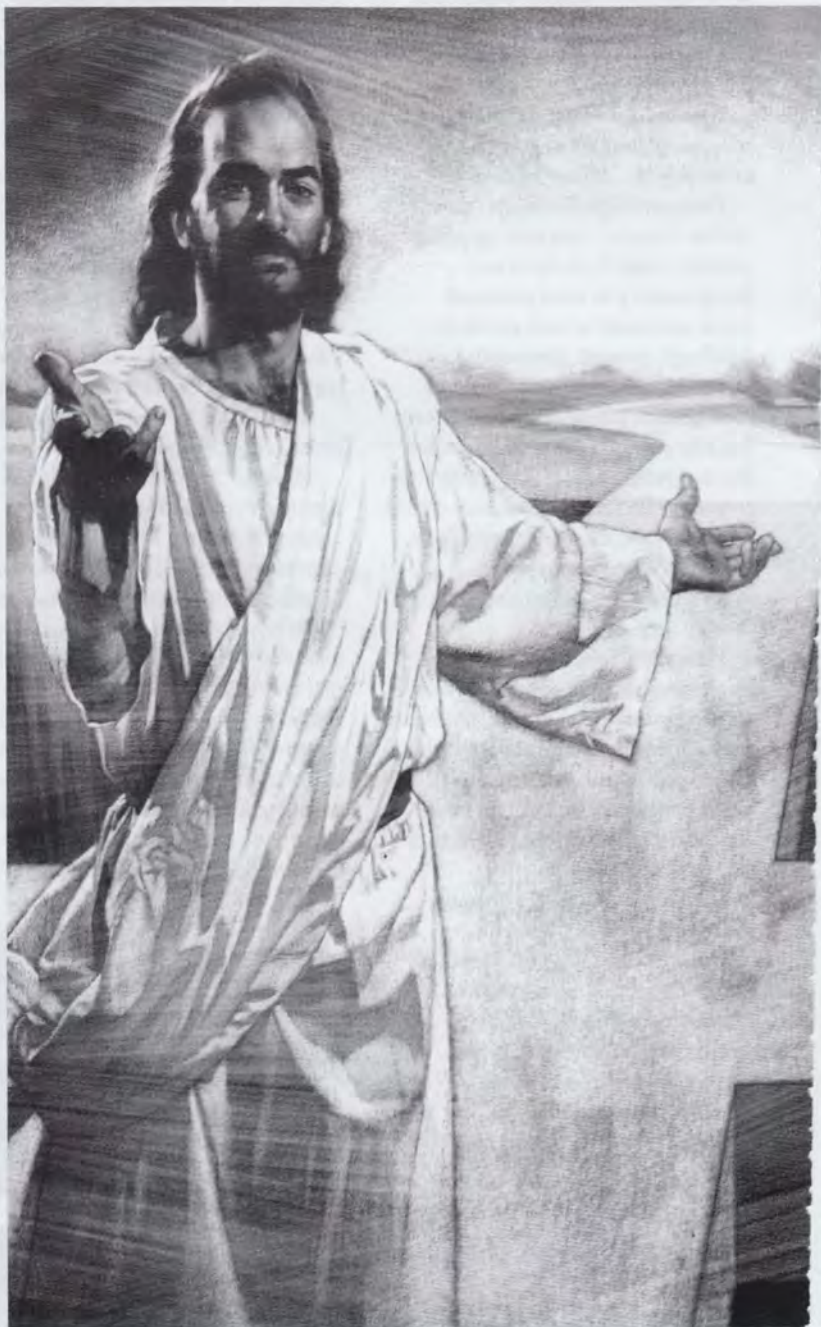
NARCIS ARDELEAN

„Dacă deci ați înviat împreună cu Hristos, să umblați după lucrurile de sus, unde Hristos șade la dreapta lui Dumnezeu. Gândiți-vă la lucrurile de sus, nu la cele de pe pământ. Căci voi ați murit, și viața voastră este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu.” (Coloseni 3,1-3)

Forța mesajului apostolic din aceste câteva versete biblice pune, evident, în dificultate „căldicelul” experiențelor religioase ale adventismului contemporan.

Expresiile folosite de Pavel sunt clare, categorice și profunde, nelăsând loc nici unui compromis, mai mare sau mai mic. Parcurgând aceste îndemnuri sfinte, simți că nu-ți mai poți permite să „șchiopătezi de ambele picioare” și că trebuie să decizi: dacă Domnul este Dumnezeu, jumătățile de măsură sunt insuficiente!

De la bun început, apostolul subliniază faptul că mesajul său se adresează nu oamenilor religioși, bisericoși, ci celor spirituali. „Ați înviat împreună cu Hristos” nu este un element opțional adresat premianților în ale credinței, celor mai zeloși dintre noi, ci un sine-qua-non general al procesului mântuirii. Noi toți trebuie să experimentăm această trăire, fără de care nu putem aștepta salvarea.

cu Hristos

creștine autentice

Pavel parcă îl citează pe Mântuitorul: „... dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu” (Ioan 3,3). În conceptul biblic al experienței mântuirii, niciodată religia mecanică, formală, de rutină, nu va fi premiată. Tot cerul așteaptă și activează în favoarea „învierii” tale spirituale. Un creștinism dinamic, viu, entuziasmat este ceea ce reflectă în exterior locuirea lăuntrică a lui Hristos.

Ca unul care m-am născut și am crescut în Biserica Adventistă, iubind-o și, prin har divin, slujind-o, nu pot decât să deplâng faptul că mulți dintre noi nu trăim într-un prezent continuu binecuvântat de experiența „învierii împreună cu Hristos”. De mic i-am auzit pe „frați” polemizând pe tema: „Noi avem adevărul”. Curios, niciodată nu am auzit pe cineva argumentând pe tema: „Noi trăim adevărul”. Capacitatea intelectuală de a procesa informația biblică și doctrinară am considerat-o dovada unei trăiri creștine înalte. Oamenii capabili să-și dezvolte cunoștințele biblice generale, pe baza unui IQ (coeficient de inteligență) peste medie, aveau din start un avantaj, care îi conducea spre situația de a fi considerați „buni adventiști”, devenind cel mai adesea lideri. Din nefericire, nu întotdeauna cunoașterea adevărului se dublează în experiența noastră cu trăirea acestuia. A participa regulat la serviciile și programele bisericii, a păzi cu scrupulozitate Sabatul, a oferi generos daruri și zecimi, a fi un campion al unui stil de viață

sănătos sau a fi un profesionist de succes într-un domeniu anume nu înseamnă nimic în absența experienței continue a nașterii din nou, la care Pavel se referă. Ar putea să fie acesta motivul pentru care nimic nu ne mai mișcă, nimic nu ne mai entuziasmează, nimic nu ne mai satisface în viața de biserică? Pentru mine, răspunsul la această întrebare este clar afirmativ!

E de la sine înțeles că, în lipsa unei asemenea experiențe, nu vom fi foarte doritori să „umblăm după lucrurile de sus”. Cine are astăzi remușcări pentru o zi în care, ocupat fiind poate chiar cu lucrarea lui Dumnezeu, a neglijat studiul Cuvântului și rugăciunea? E de mirare că „inima comunității”, Școala de Sabat, este bolnavă? Mai știe cineva ce e acela „altarul familiei”? Cunoaștem atât de bine cuvintele lui Isus: „Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprimăria Sa...” (Mat. 6,33) și totuși, îl împiedicăm să le împlinească în viața noastră, reducând la tăcere acel susur blând și subțire al chemărilor Duhului Sfânt.

Vorbind despre lucrurile de sus, Pavel s-ar fi putut referi la străzile de aur ale cetății Noului Ierusalim. Ar fi putut descrie slava tronului ceresc. Apostolul însă nu se oprește la detalii. El vorbește despre Hristos, care șade, biruitor și onorat, „la dreapta lui Dumnezeu”. Desigur că îmi doresc să trăiesc veșnic! Abia aștept să am acces la toate binecuvântările orașului-capitală al Universului eliberat de păcat! Știu că undeva, acolo, e și Hristos, dar nu sunt sigur că pe El îl vreau cel

mai mult! Și totuși, El este unicul element al binecuvântărilor veșnice, accesibil nouă acum și aici. Dincolo de studii și dezbateri teologice, care caută să deslușească natura Sa umană, să nu uităm că El este „Calea” – oricine are acces la Tatăl doar prin Hristos (Ioan 14,6). Simplificând până la esențe trăirea creștină autentică, apostolul Ioan afirmă: „Cine are pe Fiul, are viața; cine n-are pe Fiul lui Dumnezeu, n-are viața” (1 Ioan 5,12). Iar Pavel ne convinge, la rândul său, scriind: „pentru mine a trăi este Hristos” (Fil. 1,21).

„Gândiți-vă la lucrurile de sus, nu la cele de pe pământ”

Îmi amintesc că am citit undeva că marea luptă dintre Hristos și Satana, în dreptul indivizilor, se poartă la nivelul minții: acela care va câștiga controlul asupra minții omului va fi biruitor în privința individului respectiv. Experiența sfințirii noastre începe cu mintea. Nu întâmplător, scriind credincioșilor din Roma, același apostol Pavel îi cheamă să se delimiteze de lumesc „prin înnoirea minții” (Rom. 12,2). Dacă vrem să fim vreodată predați pe deplin lui Dumnezeu, să începem prin a-I consacra mințile noastre. Nu vom căuta niciodată „lucrurile de sus”, dacă nu ne deprindem mai întâi să „gândim” regulat la ele. Nu vom fi foarte impresionați de Mântuitorul și lucrarea Sa din Cer, dacă nu vom oferi mai mult timp minții noastre să se îndrepte spre El. Ellen White scria: „Dacă noi am îngădui

minții noastre să zăbovească mai mult asupra lui Hristos și a lumii cerești, am avea un stimul și un suport puternic în a purta bătăliile Domnului. Mândria și dragostea pentru lume își vor pierde puterea atunci când vom contempla slava acelei țări mai bune, care va deveni în curând căminul nostru. Pe lângă farmecul lui Hristos, toate atracțiile pământului vor părea de mică valoare" (*Sfaturi pentru Biserică*, p. 71)

Afirmația lui Pavel nu își propune să ne rupă de actualitate și de nevoile legitime ale vieții acesteia. „Gândiți-vă la lucrurile de sus, nu la cele de pe pământ” nu este o expresie biblică îngustă, care ne cheamă să fim antisociali sau iresponsabili. E firesc să ne preocupe situația familială, dezvoltarea copiilor, pregătirea profesională și multe alte lucruri. Evident că ne interesează biserica și tot ce are vreun impact în viața ei. E de bun simț să muncești, să câștigi și să administrezi înțelept și cu temere de Dumnezeu ceea ce primești din partea Sa, în urma muncii tale. Vorbim însă aici de priorități. Lucrurile de sus și nu cele de jos trebuie să fie primordiale în experiența creștinului. De fapt, privite prin prisma lucrurilor de sus, lucrurile de jos capătă o altă perspectivă, mai adâncă, mai profundă.

Când, în luna aprilie, atenția noastră a tuturor era îndreptată spre evenimentele de la Vatican, unui exprimaui preocupări pertinente, de genul: „Va fi acesta ultimul papă? Se vor face ultimii pași pentru a se da

decretul păzirii obligatorii a duminicii ca zi universală de închinare? Se va precipita de acum politica mondială, urmând ca ultimele evenimente ale istoriei planetei noastre să se declanșeze?” Cred că asemenea preocupări sunt de bun simț și binevenite. Cred că întotdeauna noi, adventiștii de ziua a șaptea, trebuie să căutăm să vedem împlinirile profetice în evenimentele istorice contemporane nouă. Mă tem însă că pentru mulți adventiști a fost doar un foc de paie, o emoție de moment. O lună de zile mai târziu, nici nu ne mai gândim la aceste lucruri. Ne întoarcem la preocupările cotidiene: „ogore” care trebuie văzute, „boi” care trebuie încercați, „căsătorii” ... În spatele metaforelor biblice, regăsim înrădăcinarea celor mai mulți dintre noi în „aici” și „acum”.

E trist că ultimele zvăcniri care păreau să anunțe o trezire în adventism au avut de a face cu teama în fața necunoscutului care ne-ar putea afecta și nicidecum cu dragostea arzătoare pentru Hristos. A fost întâi anul 2000. Mulți prevesteau „sfârșitul”. Noi ne-am zis că nu strică să fim prevăzători și ne-am temut că Domnul ar putea veni. În aprilie, ne-a prins teama de acțiunile pe care le-ar putea declanșa Vaticanul. În tot acest timp, în Ceruri are loc Judecata de Cercetare! Când ai fost ultima dată impresionați de acest gând? Ce ai simțit atunci? Tot teamă? Sau a fost recunoștință și dragoste pentru modul incredibil în care ne tratează Dumnezeu pe noi, nemerituoșii?

Văzute prin prisma lucrurilor de sus, lucrurile de jos capătă semnificație. Înțeleg mai bine cum trebuie să răspund când gospodăriile multor semeni ai mei sunt sub ape. Am o percepție mai profundă cu privire la votul negativ al francezilor dat Constituției europene. Cu cât mă adâncesc mai mult în „lucrurile de sus”, sunt mai calificat spre a mă raporta înțelept și eficient la „lucrurile de jos”, cu atât mai mult sunt „în lume”, împlinindu-mi misiunea încredințată de Dumnezeu, dar nu „din lume”, rămânând nealterat de spiritul lumesc, egoist și hedonist al veacului.

În aceste împrejurări, creștinul „moare” și viața sa este „ascunsă cu Hristos în Dumnezeu”. În Hristos, cu Hristos, prin Hristos, deprindem practic dependența de Dumnezeu. Creștinul se golește tot mai mult de sine însuși, oferind loc Duhului Sfânt care rodește asemănarea mereu crescândă cu caracterul lui Isus: dragostea, bucuria, pacea ... (Gal. 5, 22.23). Cu câtă abilitate știm să vorbim despre aceste lucruri, lăsând să treacă pe lângă noi chiar esențialul: „Dacă n-are cineva Duhul lui Hristos, nu este al Lui!” (Rom. 8,9)

Frații mei, am exprimat aceste gânduri conștient că ele reflectă nevoia mea, laodicianismul meu. Mai cred însă că mulți dintre voi aveți nevoie să știți că nu sunteți singurii care luptă, împovărați de nevredețnicia lor. Pentru mine și pentru voi, mă încred în minunata promisiune a lui Dumnezeu: „Veniți totuși să ne judecăm ... De vor fi păcatele voastre cum e cârmăzul, se vor face albe ca zăpada; de vor fi roșii ca purpura, se vor face ca lăna” (Is. 1,18). Disponibilitatea noastră de a vedea lucrurile așa cum le vede Dumnezeu și de a nu ne mai ascunde după degete, pretinzând o spiritualitate înaltă când, de fapt, putem fi socotiți cel mult oameni mai religioși decât alții, va fi hotărâtoare. Poate că trebuie să (re)învățăm alfabetul trăirii creștine, renunțând să mai fim sofisticați, ci sinceri, simpli, umili. Să renunț la mine însumi și să depind pe deplin de Mântuitorul! Să învii împreună cu El! Aceasta este șansa mea și a ta. Aceasta este unica șansă a Bisericii lui Hristos.

Narcis Ardelean, secretar,
Conferința Banat

COSMIN VLAHOPOL

Pe sub mireasma încă tăcută a teilor, ne-am zis că nu se cade să te plimbi ținând de mână...o țigară! Așa că în dimineața zilei de 29 mai 2005, Ziua Internațională Anti-Fumat, în dealul Copoului, uniți de aceeași (ne-)mulțumire, s-au aflat studenți ai Asociației AMiCUS, membri ai Fundației Aer Pur (medici voluntari care luptă împotriva fumatului) și elevi de la câteva licee și școli generale din Iași, împreună cu dr. Daniel Mardare, din partea DSP, și dr. Antiona Trofor, din partea Spitalului de Pneumoftiziologie Iași. Unii spun că, deși erau 400 de oameni care au participat la Marșul Anti-Fumat, glasul copiilor le-a fost cea mai bună mărturie a grijii pentru semeni. Pe lângă mesajele exterioare – tricouri, fluturași, pliante, bannere cu slogane cât mai determinate („Genocid cu reclamă”, „Fumatul e... fumat”, „Nefumători, uniți-vă!”) și cortegiul funerar al țigării vegheate atent de omul cu masca de gaze – ceea ce a contat a fost vorba. Discuția în doi, care a avut loc adesea pe drumul spre Piața Unirii a avut ca rezultat o colecție impresionantă de „trofee ucigătoare” – în schimbul țigării pe care tocmai o fumau, tinerii au reușit să pună cuvinte iscusite, pentru fumătorii din parcuri, Internet-cafe sau terase, pentru ospătari sau gardieni, le-au oferit flori și materiale prezentând metode de renunțare la fumat și avantaje ale unei asemenea decizii. Două fete în clasa a VIII-a au îmbrăcat deja vesta AMiCUS; profesorii și-au exprimat întreaga apreciere pentru ceea ce studenții adventiști transmit celor de aceeași vârstă cu ei. Nefumătorii au mărturisit că au învins nu de mult țigara și că acțiunea le reînnoia bucuria acelei biruințe; fumătorii au promis să încerce din nou: „De data aceasta, știu că fluturașii și țigara

voastră mă vor sprijini”. O mamă ne-a spus: „E minunat ceea ce faceți, fata mea fumează, iar eu i-am spus că-i face mult rău. Însă ea credea că doar eu sunt de această părere... astăzi vă vede și pe voi cum vă alăturați părerii mele și adevărului.”

În după-amiaza aceleiași zile, Parcul Copou a fost gazda unei expoziții de sănătate, fiind astfel transformat după nevoi: aleile desenate cu ABC-ul morții (bolile cauzate de fumat); foisorul, stand al pașilor de renunțare la fumat; panourile foto, prezentând efectele fumatului; păpușa fumătoare și planșele New Start – elemente ale unui peisaj ce putea deveni interactiv: pe țigara uriașă din mijlocul parcului, cei care doreau să renunțe la fumat și-au lăsat datele de contact.

„De azi lupt puternic împotriva țigării!” – a fost confesiunea unui tânăr care, după ce a renunțat la o țigară, ne-a dăruit tot pachetul său. Pentru mulți alții, asemenea lui, acțiunea acelei duminici a însemnat o nouă încercare de a rezolva o problemă a vieții lor. Indiferent cât de multe nereușite vor marca drumul spre rezolvare, ceea ce persistă

încă este imaginea unor tineri care au încredere că ea va veni. AMiCUS a spus încă o dată ceea ce avea de spus și a făcut asta frumos, sub un mare „Zâmbet fără filtru” (căci acesta a fost motto-ul general al zilei), trezind speranță acolo unde poate nu mai era, manifestând acceptare și empatie, muștrând prin exemplu. Din ce în ce mai cunoscută în Iași, Asociația studențească AMiCUS promovează totodată valorile Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea, latura socială a proiectelor conturând imaginea corectă a unui Mântuitor care a lucrat pentru cei din jur.

Cosmin Vlahopol, student, Iași

Răspândirea literaturii și... „Maranatha”

MIHAI GORAN

Salutul plin de dor și de credință al ucenicilor din primele veacuri are un ecou amplificat și tot mai accentuat în inima mea, a ucenicului de la sfârșitul timpului. Fericita nădejde că „Domnul revine” a fost dorința și suportul care i-au susținut pe toți așteptătorii adevărați, de-a lungul erei creștine. Oare de ce nu s-a deschis încă cerul? Ce ne mai desparte de gloriosul eveniment? Suntem noi cu adevărat privilegiați istoriei care trăim iminența transformării salutului în realitate? Sunt întrebări care emoționează și frământă, căutând un răspuns.

„Așteptând și grăbind”

Cel a cărui așteptare este infinit mai mare și mai aprinsă decât a tuturor dintre noi la un loc ne oferă răspunsul în binecunoscutul verset 14 din Evanghelia după Matei capitolul 24. Ceea ce ne mai desparte de sfârșit este necesitatea ducerii Evangheliei la orice făptură. El nu poate să finalizeze judecata, nu poate să încheie socotelile definitive în dreptul destinului oamenilor, până când alternativa Evangheliei nu va fi prezentată fiecărei persoane. Acesta este unul dintre motivele principale pentru care suntem încă pe pământ. „Maranatha” poate fi o realitate tot mai palpabilă, pe măsură ce ne apropiem de atingerea acestei jinte: „Evanghelia ca mărturie tuturor neamurilor”.

Conștientizând situația, ne dăm seama că fiecare dintre noi avem un

Stand de carte și servicii medicale - Ploiești

cuvânt de spus nu doar în așteptarea, ci și în grăbirea marelui întâlniri. Aceia al căror dor după Mântuitorul și după Cer nu s-a stins se întrebă sincer ce metode, ce mijloace mai eficiente și mai rapide să folosească pentru răspândirea Evangheliei, pentru ca „Maranatha” să nu mai fie doar un salut uitat. Știm că, atunci când cea mai mare parte a poporului lui Dumnezeu se va consacra lucrării, sfârșitul va fi iminent. Iată provocarea: să găsim metode prin care fiecare ucenic să fie un misionar activ. Tot Biblia ne oferă răspunsul. Atunci când poporul Israel se afla într-o

Seminar într-o secție de croitorie - Câmpina

situație de criză, în fața unor mari provocări, când doreau cu sinceritate să știe care era voia Domnului, ce metode și ce tactică de luptă să adopte, conducătorii lor Îl întrebau pe Domnul. Știau cum și la cine puteau găsi răspunsul: prorocii, „văzătorii” lui Dumnezeu, erau mijlocul prin care venea soluția. Ori de câte ori se punea preț pe sfatul Domnului prin profeți, biruința și succesul erau depline. (2 Împ. 3,12-13)

Această atitudine de umilință și de dependență ne va oferi și nouă garanția succesului în lucrarea noastră. Domnul va folosi același mijloc prin care să ne descopere planul Său și este vital să ascultăm de El.

Sfatul profetic: Importanța Cuvântului scris

Ellen White, „profetul timpului prezent”, a primit numeroase viziuni și descoperiri cu privire la metodele cele mai eficiente de răspândire a mesajului Evangheliei. Una dintre ele este lucrarea de evanghelizare prin literatură. Condeul ei scrie inspirat:

„Dumnezeu a rânduit lucrarea de colportaj ca mijloc de a prezenta înaintea oamenilor lumina conținută în cărțile noastre...” (Ellen White, *Mărturie*, vol. 6, p. 313). „Ne apropiem cu repeziciune de sfârșit. Tipărirea și punerea în circulație a cărților și revistelor care conțin adevărul pentru acest timp trebuie să fie lucrarea noastră.” (*Idem*, vol. 8, p. 89)

Ce bine ar fi dacă am asculta aceste sfaturi, dovedind credință și respect

pentru sursa lor divină, inspirată! Ce binecuvântare ar fi, dacă în fiecare casă ar fi repartizat un astfel de misionar tăcut, o astfel de sămânță care va fi o mărturie plină de putere! Mesajul profetului continuă: „Cărțile mari: *Patriarhi și Profeți, Tragedia Veacurilor și Viața lui Isus* trebuie vândute pretutindeni”. „Dumnezeu ar fi bucurios să vadă cartea *Hristos, Lumina lumii* în fiecare casă.” (Ellen White, *Colportorul ca evanghelist*, p. 40)

Au fost și există și astăzi martori care pot să susțină importanța cuvântului scris pentru viața lor. Mă gândesc la regele Iosia și la influența decisivă pe care a avut-o „cartea legii” asupra lui și a întregului popor. Mă gândesc la recunoștința famenului etiopian pentru sulul cărții lui Isaia, prin care a primit lumina și pe care a răspândit-o apoi în țara lui. Mă gândesc la necesitatea scrierii Celor Zece Porunci cu însuși degetul lui Dumnezeu, apoi la Cuvântul Său scris și păstrat astfel de milenii, pentru ca mărturia să fie la dispoziția oricui. Să ne gândim cum ar fi ajuns altfel la noi mesajul Evangheliei? Și cum am putea supraviețui spiritual fără Cuvântul scris?

Cred că ar trebui să prețuim mai mult acest mijloc, ca fiind unul dintre cele mai prețioase daruri ale lui Dumnezeu pentru noi și pentru lume. Câți dintre noi nu datorăm ceea ce suntem influenței Duhului Sfânt prin mesajul cărților: *Calea către Hristos* sau *Tragedia Veacurilor*? Dacă pentru noi au fost și sunt o hrană, o binecuvântare, să ne gândim la foamea care ar putea fi săturată în lume prin răspândirea lor rapidă și îmbelșugată.

Ce metodă simplă, eficientă și la dispoziția oricui este metoda inspirată de Dumnezeu! Fiecare carte slujește ca un Aaron, drept gură pentru un Moise timid. (Exod 4,16) Copii de grădiniță și de școală, tineri, adulți și persoane în vârstă ar putea fi mână de ajutor a Domnului în răspândirea acestor mesageri tăcuți. În felul acesta, „Maranatha” se va apropia de realitate.

Ca frunzele toamna

Mesajul divin continuă să ne încurajeze în acest sens: „Publicațiile trebuie înmulțite și răspândite precum frunzele toamna...”. Este așa de sugestivă această comparație! Ea ne duce cu gândul la „frunzele pomului vieții, care slujesc la vindecarea neamurilor” și la vântul care adie toamna, răspândindu-le pretutindeni. Omenirea suferă astăzi mai mult ca oricând pe plan fizic, emoțional și spiritual, iar Dumnezeu a prevăzut un mijloc de vindecare: „frunzele” înmugurite și crescute în „pomul” caselor noastre de editură. Acolo unde există suferință fizică, datorată călcării legilor sănătății, vântul Duhului Sfânt trimite una dintre frunzele cele mai necesare – *Tablete de stil de viață*; pentru părinții care nu mai găsesc soluții de

Modalități de lucru actuale

Avem dovada certă că aceasta este una din lucrările misionare inspirate, care va grăbi „fericita noastră nădejde”. Răspândirea Cuvântului scris aduce eficiență în asimilarea consistentă a adevărului, aduce rapiditate în transmiterea soliei și este o lucrare la dispoziția tuturor. Ne bucurăm, de asemenea, de oportunități și de mijloace fără precedent de realizare a acestei lucrări. Există un cadru legal de activitate, prin înființarea cu acest scop a „Asociației de Sănătate, Educație și Familie”. Există susținere și colaborare cu ministere de stat și cursuri de pregătire ca educatori de sănătate. Există posibilitatea de prezentare a unor seminarii în diverse instituții și școli, care se finalizează cu prezentarea cărților, există metoda standurilor de sănătate, în care cuvântul

scris se împletește atât de eficient cu serviciile medicale. Există posibilitatea angajării cu carte de muncă la Editura „Viață și Sănătate” pentru a desfășura susținut această nobilă activitate, există multe alte binecuvântări pentru toți cei interesați... Necunoscuta ecuației suntem noi, eu și cu tine... Ne vom lăsa noi la dispoziția Duhului Sfânt? Vom fi și noi o mână de ajutor pentru răspândirea „frunzelor vindecătoare”? Va fi această lucrare apreciată și susținută de către conducătorii fiecărei comunități? Vom fi dispuși să ne umilim și să primim sfatul profetului? Iată o făgăduință:

„Dumnezeu va face curând lucruri mari pentru noi, dacă ne plecăm cu umilință și încredere la picioarele Lui... Mai mult de o mie de persoane vor fi în curând convertite într-o singură zi, și majoritatea dintre acestea vor fi convinse, la început, prin citirea publicațiilor noastre.” (*Review and Herald*, 10 noiembrie 1885)

Ce bucurie va fi să vedem în veșnicie rodul fiecărei cărți care a fost răspândită!

„Doamne, vrem ca întâlnirea cu Tine să fie realitatea acestei generații! Vrem să vedem cât mai curând cerul deschis! Aprinde în fiecare dintre noi dorul pentru „Maranatha”!

Mihai Goran, coordonator programe colportaj,
Casa de Editură „Viață și Sănătate”,
www.asef.ro

Seminar „Gândește cutezător!” – Sinaia

educație pentru copii și, de asemenea, pentru elevii ale căror idealuri și standarde oscilează, există frunzele *Ascultare de bunăvoie* sau *Gândește cutezător!*, care sunt deja renumite în succesul misiunii lor, iar acolo unde superstiția și tradiția predomină, în inima aflată în bezna păcatului, medicamentul conținut în frunza *Hristos, Lumina lumii* este pregătit să coboare ca o rază blândă a Duhului Sfânt.

În felul acesta, „suvoaie de lumină se răspândesc peste tot în lume” și „într-o mare măsură, prin casele noastre de editură, este dusă la îndeplinire lucrarea celui alt inger, care vine cu putere mare și luminează pământul cu slava lui.” (*Mărturie*, vol. 7, p. 129, 140)

CONGRESUL NAȚIONAL AL LIDERILOR DE TINERET

EFORIE NORD, 21-25.09.2005

O NOUĂ ATITUDINE

Invitati:

NORM MIDDAG
Consilier Dep.
Tineret
Conferința Generală

CORRADO COZZI
Director Tineret
Diviziunea Euro-Africa

ELSA COZZI
Director
Dep. Copii
Diviziunea Euro-Africa

GARY JOHNSON
Botanist
Master Guide, SUA

09 PROVOCARE

09 VIZIUNE

09 ATITUDINE

**CURSURI ȘI SEMINARII
MESAJE DEVOȚIONALE
TÂRGUL DE IDEI
ACTIVITĂȚI (RE) CREATIVE**
Totul în premieră **Nou !!!**

atitudine

[Pentru informații suplimentare și înscrieri adresați-vă Directorilor de Tineret de la Conferințe]

Un Învățător, un ulcior și un creștin

Cum să-L cunoaștem pe Dumnezeu personal, din Cuvântul Său

LEE GUGLIOTTO

Cu toate că a crescut într-o familie creștină, Olivia Langdon s-a îndrăgostit pe viață de umanistul Mark Twain. Prietenii au prevăzut dezastrul pentru excentricul cuplu, dar indiciile că faimosul logodnic poate deveni creștin au convins-o pe Olivia să se căsătorească cu el.

La început, Mark cerea cu regularitate binecuvântarea mesei și se bucura cu ea în adorație, dar în cele din urmă, s-a reîntors la vechile lui obiceiuri. Și când a anunțat: „Livy, eu nu cred în Biblie”, realitatea s-a făcut clară – Familia Twain nu se va întâlni niciodată în Hristos.

În lunile care au urmat, necredința lui Mark a secat încrederea Oliviei în Dumnezeu. Când problemele și conflictele vieții au condus-o la depresie, el a încercat să-i ridice moralul: „Livy, dacă credința creștină îți aduce mângâiere, ești liberă să o profesezi”. Dar dezamăgită de lipsa de interes a lui Mark față de Hristos, ea a răspuns: „Mark nu mai pot. Am uitat cum să fac aceasta”.

La prima vedere, ceea ce ne uimește este pierderea credinței din partea Oliviei, însă eșecul de a accepta autoritatea Scripturii, din partea lui Mark Twain, este pentru mine adevărata lecție din această povestire. Odată Mark a admis: „Cei mai mulți își bat capul cu pasajele din Scriptură pe care nu le înțeleg, dar pentru mine, pasajele care mi-au creat cele mai multe probleme sunt cele pe care le pot înțelege.”

În conformitate cu Scriptura, înțelegerea cere credință – este un act de credință, rezultatul natural al credinței în acțiune (Ioan 10,38). Astfel, vestitul căpitan al înțelepciunii a aruncat în gol propriul său argument când a declarat: „Eu nu cred în Biblie”.

Oamenii ca Mark Twain nu pot înțelege pe deplin adevăratul sens al Bibliei și aceasta nu ne surprinde. Mult mai uluitor pentru mine sunt oamenii spirituali care se luptă să prindă însemnătatea Cuvântului lui Dumnezeu. Eu și soția mea am întâlnit multe persoane care nu pot înțelege însemnătatea Scripturii pentru ei înșiși, deși o acceptă și cred în ea.

Probabil că vă surprinde întrebarea: „Cum pot oamenii să eșueze în studiul Bibliei?” După două decenii de cercetare, noi credem că Dumnezeu ne-a dat înțelegere în această privință.

Ce este studiul Bibliei?

Cuvintele „studiu biblic” declanșează o largă gamă de impresii – de la completarea întâmplătoare a spațiilor libere la priviri crucișe asupra unor documente vechi, îngălbenite. Pentru a ajunge la o înțelegere comună, să ne ocupăm de două pasaje relevante despre ce numește Biblia „studiu”:

- În conformitate cu Fapte 17,11, oamenii din Bereea „au primit Cuvântul cu toată râvna, și cercetau Scripturile în fiecare zi, ca să vadă dacă ce li se spunea era așa”. În loc să se încreadă în cuvântul apostolilor, bereenii verificau orice li se spunea, cu ajutorul Cuvântului lui Dumnezeu, Cuvânt de „prima mână” pentru ei.

- Când saducheeii și-au verificat teoriile despre înviere, în discuția cu Isus, El le-a spus: „Vă rătăciți! Pentru că nu cunoașteți Scripturile” (Mat. 22,29). Isus S-a așteptat ca înțelegerea lucrurilor spirituale să vină de la și în armonie cu ceea ce spune Biblia despre ele.

Ambele pasaje subliniază studiul Bibliei ca o cercetare personală – o privire de „primă mână” – a Sfintei Scripturi, care ne permite să înțelegem mesajul ei direct din cuvintele scriitorilor ei.

De obicei, oamenii își fac propria lor agendă pentru studiul Bibliei, dar Dumnezeu are propriile scopuri pentru timpul petrecut studiind Cuvântul Lui: „Cercetați Scripturile”, îi mustra Isus pe iudei, „pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine. Și nu vreți să veniți la Mine, ca să aveți viața!”

Căutarea vieții veșnice ne conduce la Hristos. Studiind Scriptura, aceasta ne oferă dovada că El este nemuritor și singurul care ne poate oferi viață indestructibilă – nu doar prin dovezi de suprafață, ci permițându-ne să interacționăm direct cu El. Henry Blacaby spunea: „Când realizezi că nu poți înțelege Cuvântul lui Dumnezeu separat de Duhul Sfânt, care ți l-a descoperit, atunci vei conștientiza că Dumnezeu te-a întâlnit. Dumnezeu ți Se va descoperi din Cuvântul Lui, așa încât să poți intra într-o experiență imediată cu El.”

De ce studiem Biblia? Deoarece când studiem Cuvântul Scris, Dumnezeu vrea să intrăm în legătură cu Cuvântul Viu. Nu putem obține viața veșnică de „mâna a doua”; doar un studiu de „primă mână” al Bibliei ne va pune în legătură directă cu Hristos.

Este remarcabil faptul că foarte puțini studiază Biblia pentru ei înșiși. „Am descoperit în timpul slujirii mele”, scrie Blackaby, „că cei mai mulți creștini folosesc Biblia ca pe o carte de referință pentru literatura creștină. Oamenii citesc tot despre Biblie, dar rareori își adâncesc privirea în Biblia însăși.”²

În 1890, cineva a întrebat: „Soră White, credeți că trebuie să înțelegem adevărul pentru noi înșine? Nu putem lua adevărurile de la cei care le-au pus împreună și să credem în ele, deoarece ei au cercetat subiectele?” El dorea să schimbe descoperirile de „prima mână” pentru o înțelegere de „mâna a doua”. Dar Ellen White, în loc să-i aprobe raționamentul, l-a avertizat: „Este periculos să facem din carne omenească brațul nostru. Ar trebui să ne sprijinim pe brațul puterii infinite”.³ Ea l-a îndemnat să depindă cu totul de Dumnezeu când studiază Biblia.

Pericolul încrederii în alți oameni

Dorind o cale de studiu mai ușoară, acel frate scăpa din vedere dublul pericol al adevărului de „mâna a doua” – depinzând de alții, ne biziim mai puțin pe Duhul Sfânt decât ar trebui – precum și slăbirea deprinderilor și puterea minții atât de folositoare în înțelegerea Cuvântului lui Dumnezeu pentru noi înșine.

Ellen White explică riscurile. Ea avertiza: „Nu trebuie să primim învățăturile nici unui om drept învățături ale Sfințelor Scripturi, ci, personal, trebuie să studiem Cuvântul lui Dumnezeu. Dacă vom îngădui altora să gândească pentru noi, atunci vom ajunge să avem numai niște energii intelectuale slabe, schiloade și capacități cu totul reduse”.⁴

Când în locul studiului personal, punem TV, casetele video, predicile, cărțile sau explicațiile celorlalți, nu facem decât să ne slăbim energiile intelectuale în așa fel, încât să nu mai avem destulă vitalitate și motivație pentru a analiza lucrurile până ajungem să le înțelegem. De asemenea, ne slăbim abilitatea de a

gândi până ajungem să nu mai putem înțelege profunzimea adevărilor, și astfel obținem din partea acestor versete mai puțin decât ar trebui.

În sfârșit, „Puterile nobile ale minții pot fi așa de pipernicite datorită lipsei de preocupare cu acele subiecte vrednice de atenția lor, încât își pierd puterea de a sesiza însemnătatea profundă a Cuvântului lui Dumnezeu”.⁵ Slăbirea energiilor intelectuale, reducerea abilităților, pipernicirea puterilor creează iluzia dificultății.

Și mai mult decât atât, cunoștințele de mână a doua nu au viață lungă, pentru că nu poți transfera pur și simplu cunoștințele de la o persoană la alta.⁶

Eruđiții pretind trei niveluri ale memoriei: (1) memoria imediată – reține informația suficient timp pentru a realiza sarcinile și menține gândirea pe poziție; (2) memoria de scurtă durată – reține și reamintește informații pentru mai mult de câteva minute și realizează legătura între o nouă informație și memoria de lungă durată și (3) memoria de lungă durată – păstrează informația pe durata întregii vieți.

Noi folosim memoria imediată pentru a urmări un vorbitor, un profesor sau un scriitor; dar nu putem extinde memoria imediată în memorie de lungă durată. Dacă nu exersăm ceea ce am văzut sau auzit, nu vom fi în stare să dezvoltăm memoria de scurtă durată, să reținem și să integram informațiile pe o perioadă îndelungată. Considerarea unui subiect pe o perioadă de timp conduce la convingere, iar abilitatea/capacitatea de a lua poziție pentru ceva anume și repetarea duce la îndemânare, deci la abilitatea de a face ceva, fără a depinde de alții.

Pentru aceia care vor să înțeleagă Biblia, există vești bune: chiar și când obții cunoaștere de „mâna a doua”, „puterile intelectuale ale minții” vor fi schimbate, „facultățile mintale se vor dezvolta, dacă sunt în relație cu subiectele Scripturii, comparând carte cu carte și verset cu verset”.⁷

*Surpriză! Studiul Bibliei este un remediu pentru aceia cărora li se pare greu. Poate să repare pagubele din anii când au depins de alții și să reîmprospăteze abilitatea de a citi și înțelege. Aceasta poate repara pierderile anilor în care am depins de ceilalți și poate îmbogăți lectura. Asemenea victimelor unui accident, care luptă pentru a-și putea refolosi picioarele, studenții de „mâna a doua” trebuie să lupte pentru a-și putea refolosi puterile intelectuale. De fapt, „dacă Cuvântul lui Dumnezeu ar fi studiat așa cum trebuie, oamenii ar avea o lărgime a minții, o noblete a caracterului și o stabilitate a scopului, cum rar sunt întâlnite în aceste vremuri”.*⁸

Întâmplător, oricine ar fi persoana care ține „urciorul” din care curge cunoștința de mâna a doua, îi limitează pe studenți la cunoștințele pe care el le deține, dar unde conduce Hristos, nu există limite. Înțelegerea personală a Bibliei revitalizează deprinderile pierdute, reface puterile intelectuale ale minții și îi permite lui Hristos să fie învățătorul nostru.

Cum poate fi Hristos Învățătorul tău?

Învățătorii din zilele lui Isus erau numiți rabini și conduceau clase de studiu conform tradiției din școlile profesilor. Modelul rabin-discipol s-a bucurat de un succes remarcabil. Chiar și Isus, adversar declarat al rabinelor, a adoptat acest model.

Odată, când a dorit să garanteze justetea în subiectul delicat al disciplinei bisericești, Isus a spus: „Căci acolo unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, sunt și Eu în mijlocul lor” (Mat. 18,20). El a prezentat o imagine a Lui Însuși, ca un rabin în centrul ucenicilor Săi, instruindu-i, călăuzindu-i și direcționându-i.

Ucenicii rabinelor repetau întotdeauna, cuvânt cu cuvânt, ceea ce spunea maestrul. Isus a adoptat formatul rabinic, dar nu și sistemul rabinic. El S-a îndepărtat de tradiție când a spus ucenicilor Săi: „Voi să nu vă numiți Rabi! Fiindcă Unul singur este Învățătorul vostru: Hristos, și voi toți sunteți frați” (Mat. 23,8).

Ucenicii rabinelor, în loc să-L studieze pe Dumnezeu, îi studiau mai degrabă pe învățătorii lor, sperând să devină asemenea lor. Iar în măsura în care deveneau duplicații maștrilor lor, absolveau școala și deveneau rabini. În comparație cu aceștia, nimeni dintre cei ce învață în școala lui Hristos nu va deveni o copie identică a maestrului său. Hristos va rămâne pentru totdeauna singurul Rabi al clasei.

Isus ne invită să intrăm într-o relație personală cu El. Numai El este cel care poate forma ucenici și poate restaura în noi chipul lui Dumnezeu.

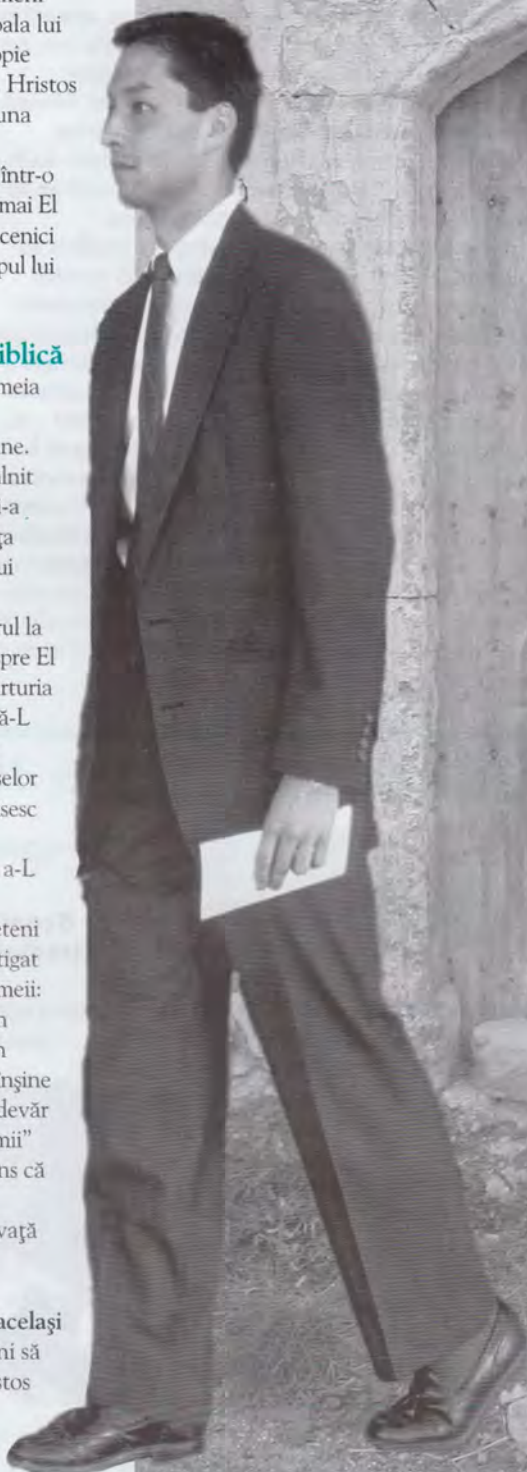
O demonstrație biblică

Întâlnirea lui Isus cu femeia samariteancă, la fântână, ilustrează ucenicia în acțiune. În primul rând, ea L-a întâlnit pe Isus în persoană, iar El i-a câștigat încrederea. Dorița femeii de a spune propriului popor despre Isus devine prioritate. Ea își lasă urciorul la fântână și mărturisește despre El prietenilor și vecinilor. Mărturia ei îi determină pe aceștia să-L caute pe Isus. Acesta este Modelul de creștere al claselor de studiu: ucenicii mărturisesc cu alții bucuria lor, iar în aceștia se naște dorița de a-L întâlni pe Învățător.

Când acei vecini și prieteni L-au întâlnit, Isus le-a câștigat încrederea. Ei i-au spus femeii: „Acum nu mai credem din pricina spuselor tale, ci din pricină că L-am auzit noi înșine și știm că Acesta este în adevăr Hristosul, Mântuitorul lumii” (Ioan 4,42). Isus i-a convins că femeia avea dreptate.

Această relatare ne învață patru lecții importante:

1. Evanghelizarea și ucenicia se întâmplă în același timp. A-i invita pe oameni să devină ucenici ai lui Hristos este o mult mai bună cale de a le prezenta Evanghelia decât aceea de a le spune doar că Isus dorește să-i salveze. Încă de la

început, noii convertiți doresc să devină ucenicii Lui și colegii noștri de învățătură. Prea mulți confundă decizia de a-L lăsa pe Isus să-i salveze cu decizia de a-L urma zilnic.

2. Dacă ucenicii se laudă cu Învățătorul lor și cu ceea ce El poate face, aceasta poate produce interes față de El și din partea celorlalți.

Revendicările noastre despre Isus pot reaprinde speranța oamenilor și să nască credința în posibilitatea că ceea ce spunem despre El poate fi adevărat. Obligația noastră este de a-i apropia pe oameni de Învățătorul nostru, Isus, pentru ca El să aibă ocazia la „prima mână” de a-i câștiga.

3. Când cei interesați se apropie de Maestru, El confirmă revendicările ucenicilor Săi și le câștigă încrederea.

Isus poate mărturisi despre Sine mult mai bine decât o putem face noi. Când cei interesați Îl văd în acțiune, El îi convinge să-L accepte ca Mântuitor și Domn.

4. Pentru a înțelege Biblia, trebuie să studiem cu Maestru, chiar după ce am studiat cu alți ucenici.

Ucenicia trece prin două faze egale și sănătoase: prima, călăuzit de ucenici (ca și femeia) care îndreaptă atenția către Învățător. Mărturiile, incluzând predicile, seriile evangheliste, seminariile, Școala de Sabat, studiile biblice, dramatizările, concertele, cărțile, permit ucenicilor să mărturisească – să împartă – dar nu pot transfera ceea ce ei au învățat de la Maestru. După toate acestea, dacă ei pot transfera ceea ce Hristos le-a dat – ce nevoie mai este de Isus? Acest scenariu ne conduce la a doua fază: călăuzit de Învățătorul, să sfârșescă ceea ce ucenicii Lui au început. Hristos comunică direct cu ucenicii. Așa cum le-a câștigat încrederea noilor convertiți și i-a condus să se unească cu ucenicii săi în clase de studiu, El realizează, de asemenea, atât în noi, cât și în vechii ucenici, propria Sa imagine – chipul lui Dumnezeu în ei.

Întâlnindu-te cu El

Dumnezeu dorește să ne întâlnim cu El prin Cuvântul Său, nu să facem proiecte de cercetare în afara studiului Bibliei. Și el vrea să-i transforme după chipul Său pe cei care-L caută. Ucenicii joacă un rol important în acest proces: ei studiază cu Maestru și atrag atenția celorlalți către El, dar nu se sfârșește totul aici. Mărturia lor îi entuziasmează pe oameni, în timp ce predicarea, învățarea și părtășia vor întări simțămintele persoanei atrase de Hristos. Totuși, acestea pot eșua în a menține interesul, dar nimic nu poate înlocui întâlnirea față de față cu Hristos.

Aceasta este provocarea ta: încetează să mai depinzi de mărturia celorlalți și întâlnește-te personal cu Hristos. Începe să-ți reîmprospătezi deprinderile pierdute și puterile nobile ale minții tale, făcându-L pe Hristos nu doar un alt ucenic, ci învățătorul tău. Îndepărtează toate obstacolele, și hotărăște-te să-L cunoști pe Dumnezeu, în mod direct, din Cuvântul Său.

¹ Henry Blackaby, *The Man God Uses*, p. 91.

² *Idem*, p. 93.

³ *Review and Herald*, 25 martie 1890.

⁴ Ellen White, *Steps to Christ*, p. 88.

⁵ *Ibidem*.

⁶ Peter Taylor, *How to Design a Training Course*, p. 34, 35.

⁷ *Idem*, p. 88.

⁸ *Counsels to Parents, Teachers, and Students*, p. 460

Lee Gugliotto, autor, îi ajută pe oameni să înțeleagă Biblia și să-și refacă legătura cu Dumnezeu

Adventist Review, decembrie 2004

Traducere: Vali Bădescu

ȘCOALA MIHAI IONESCU BUCUREȘTI

o perspectivă creștină a educației!

**Școala cu clasele I-VIII și
Grădinița Mihai Ionescu din
București**

vă oferă câteva motive pentru a opta
pentru această școală:

- cadre didactice competente
- program instructiv-educativ conform Curriculumului Național
- cursuri de limbi străine
- opționale diverse
- program prelungit — efectuarea temelor, odihnă, recreere

Vă
așteptăm
cu drag!

- activități moral-spirituale
- masă
- transport
- cursuri de înot
- cursuri instrument muzical
- programe artistice
- activități de parteneriat cu instituții similare din țară și străinătate

Adresa: str. Căuzași, nr.43, sector 3,

București, **Telefon:** 021-3235495

Înscrieri pentru anul școlar 2005-2006, pentru clasele I - VII, în fiecare zi de luni până vineri, între orele 9-15, la secretariatul școlii.

INTERNET SPRE CER

Scurt istoric al lucrării adventiste românești prin Internet

ALINA BADEA

Curierul Adventist: Spuneți-ne, vă rugăm, câteva cuvinte despre dumneavoastră.

Lucian Mihăilescu: Numele meu este Lucian Mihăilescu. Sunt originar din Slobozia, Ialomița, iar din 2001, locuiesc în Canada, aproape de Vancouver și sunt de meserie informatician.

C.A.: Care a fost primul dumneavoastră contact cu Biserica Adventistă?

L. M.: În 1991, fr. Adrian Gheorghiță ne-a vizitat și ne-a oferit cărți religioase. Interesul pentru lucrurile spirituale s-a dezvoltat când am început să citesc Biblia. Familia pastorului Corneliu Rusu ne-a ajutat să găsim răspunsuri în Biblie. Am fost botezat pe 31 mai 1992, și apoi am fost implicat în lucrarea bisericii locale din Slobozia, la departamentele: Tineret, Publicații (revistele „UNU” și „SAMI”) și Comunicații.

C.A.: Cum ați definit Internetul și lucrarea de evanghelizare prin Internet?

L. M.: Pe scurt, Internetul reprezintă o rețea mondială de computere interconectate, care oferă o multitudine de resurse disponibile pentru toți utilizatorii săi. Lucrarea de prezentare a Evangheliei prin Internet constă în transmiterea mesajului salvării divine prin intermediul acestei rețele de comunicare. Pentru aceasta pot fi folosite diferite modalități: materiale scrise și imagini afișate pe paginile de Internet, studii biblice interactive, răspunsuri la întrebări biblice prin e-mail, muzică, predici audio sau video, știri etc.

C.A.: Când și cum a început lucrarea adventistă din România prin Internet?

L. M.: Deși în America Internetul s-a folosit în masă încă din 1980, în România, folosirea Internetului a luat amploare începând cu anul 1995. Biserica Adventistă din România nu a fost prezentă pe Internet până la începutul anului 1998.

În 1997, un grup de pastori și specialiști în informatică, având printre ei pe Gabriel Bardan, Octavian Lupu, Ștefan Ianța, Cătălin Stratulat, au avut în plan pregătirea unui server de comunicații adventiste. Proiectul a rămas nefinalizat din diferite motive.

În vara anului 1997, în urma citirii a unui articol foarte interesant, scris în *Curierul Adventist* de Octavian Lupu, pe tema comunicațiilor moderne, am fost inspirat să mă gândesc la crearea unui website pentru Biserica Adventistă. Viziunea de lucru a lui Octavian era ca, în diferite locuri din țară, să existe inițiative pentru dezvoltarea lucrării adventiste românești prin Internet.

Așa au apărut primele pagini web adventiste românești: cele ale Bisericii Adventiste din Slobozia, găzduite inițial pe server-ul Centrului de Informații pentru cetățenii din Slobozia, de la 1 ianuarie 1998, printr-o colaborare deosebită cu dl. Liviu Ilie (Data Systems Slobozia).

Începută ca un site al Bisericii din Slobozia, lucrarea prin Internet a căpătat o dezvoltare rapidă și a avut nevoie de o organizare. Așa s-a format Asociația non-profit „Internet spre Cer” (pe scurt: Intercer).

Întâmpinând destule dificultăți – lipsa echipamentului necesar (s-a pornit cu un computer 386, fără conectare la Internet), prejudecățile oamenilor, lipsa suportului financiar – activitatea de Internet a continuat cu ajutorul lui Dumnezeu. Este o lucrare pornită practic de la zero, dar pe care Dumnezeu a făcut-o să se dezvolte progresiv.

Astăzi, există peste 150 de site-uri adventiste românești. O listă a acestor site-uri o găsiți la http://www.intercer.net/site_directory.php?cmd=list.

Lucian Mihăilescu

C.A.: Care au fost mijloacele după care v-ați ghidat în pregătirea acestei noi activități?

L. M. – Ne-a încurajat textul din Apocalipsa 14,6, din care am înțeles că și Internetul poate fi una dintre căile prin care Evanghelia trece prin „mijlocul cerului”, ca să fie vestită rapid și cu putere în toată lumea.

În *Manualul comunității*, la capitolul despre Departamentul Comunicații, am găsit două citate motivatoare: „Trebuie să folosim orice mijloc legitim pentru a duce lumina înaintea oamenilor. Să utilizăm presa și orice agent pentru publicitate pentru a atrage atenția asupra lucrării.” (Ellen White, *Mărturii*, vol.6, p. 36). „Vor fi descoperite mijloace pentru a ajunge la inimile oamenilor. Unele dintre metodele folosite în această lucrare trebuie să difere de mijloacele folosite în trecut.” (Ellen White, *Evangheliism*, p. 105)

Am găsit multe alte sfaturi valoroase în *Mărturii pentru comunitate*, volumele 6-9, de Ellen White, în secțiunile în care se vorbește despre lucrarea de publicații. Am aplicat aceleași principii și în lucrarea prin Internet.

C.A.: Cum ați reușit să găsiți colaboratori pentru această lucrare?

L. M.: Am prezentat bisericii ce înseamnă a folosi Internet-ul pentru lucrarea lui Dumnezeu. Colaboratorii noștri au înțeles posibilitățile pozitive oferite de Internet și au dorit să sprijine această lucrare.

O binecuvântare a acestei lucrări este aceea de a descoperi și lucra împreună cu prieteni foarte buni, aflați în diferite locuri din lume. Unii dintre noi nu ne-am văzut în realitate, dar colaborăm foarte bine de ani de zile.¹

Susținătorii noștri ne ajută prin materiale și răspunsuri biblice,

știri, tipăriri, sfat, rugăciune, suport financiar, acte etc.²

C.A.: În ce constă efectiv activitatea InterCER?

L.M.: Site-ul InterCER se adresează atât publicului larg, cât și membrilor bisericii noastre. Susținem activitatea de comunicații a Bisericii Adventiste prin știrile și materialele promovate, cât și prin paginile: Biserici, Conferințe, Instituții sau Publicații, pe care le-am creat sau pe care le găzduim.

Materialele noastre sunt centrate în jurul Bibliei Cornilescu Online și conțin: studii și seminarii biblice, muzică creștină, radio, TV, materiale de sănătate, materiale pentru copii și tineret, evenimente, forum, știri, buletine de știri pe e-mail, concursuri cu întrebări biblice, cursuri gratuite de programare, anunțuri etc. 85% din totalul site-urilor de la InterCER este găzduit gratuit.

Oferim spațiu gratuit pentru programele video ale diferitelor biserici românești.

Susținem activitatea celorlalte site-uri adventiste nou apărute.

Mediatizăm în permanență cazuri de sănătate, am ajutat la promovarea activității unor Centre de plasament, acoperim cheltuielile școlare pentru mai mulți elevi și studenți.

Colaborăm cu alte site-uri adventiste, prin traducerea de materiale biblice: BibleInfo.com, Amazing Facts, Conferința Generală etc.

C.A.: Vă rugăm să punctați câteva momente importante ale activității InterCER și unele rezultate concrete.

- L. M.: ● – Ianuarie 1998 – lansare.
- Iunie 1998 – Biblia Cornilescu online.
  - Septembrie 1998 – buletin InterCER.
  - Februarie 1999 – câteva scrieri ale lui Ellen White online.
  - Decembrie 1999 – server-ul InterCER.
  - Februarie 2001 – seminar de Internet, Darmstadt.
  - 1998-2001 – prezentarea pe Internet, în limba română, a programelor Net 98, Net 99, Fapte 2000 etc., crearea de site-uri pentru instituții adventiste.
  - Martie 2002 – seminarul „Galileanul” prin Internet.
  - Aprilie 2003 – colaborare la „Vremea Împăcării”.
  - Iunie 2003 – Radio InterCER.
  - Februarie 2004 – InterCER TV.
  - 2004-2005 – noul site dinamic InterCER.
- Sute de mii de oameni au accesat

site-ul nostru și am primit sute de cereri de rugăciune și întrebări biblice. S-au realizat contacte de durată. Difuzăm știri din viața bisericii. Am mediatizat circa 200 de cazuri de sănătate. Prin această activitate, am dat de lucru câtorva tineri din țară.

Radio InterCER are 1000 de ore de ascultare lunar, iar InterCER TV 10.000 de vizite lunar. InterCER este unul dintre site-urile creștine cele mai accesate din România, având un număr de circa 30.000 de vizitatori pe lună.

C.A.: Cum reușiți să susțineți activitatea InterCER?

L.M. – Această activitate se desfășoară exclusiv prin voluntariat, oferind din timpul și resursele pe care ni le dă Dumnezeu. Ne autosusținem parțial prin producerea unor CD-uri cu materiale biblice sau prin oferirea unor servicii web. Ocazional, primim donații și sponsorizări de la persoane fizice sau instituții.

Activitatea noastră a început de la zero și depinde de ajutorul permanent pe care Dumnezeu îl asigură. Orice obstacol poate fi depășit prin ajutorul Său!

C.A.: Ce proiecte de viitor aveți?

L.M.: Dorim să dezvoltăm activitatea multimedia prin Radio și TV InterCER. Adăugăm permanent noi materiale și studii biblice. Dorim să pregătim o carte cu creații proprii ale tinerilor, precum și o carte despre utilizarea Internet-ului pentru transmiterea Evangheliei.

C.A.: Ce mesaj ați transmite tinerilor interesați să lucreze în acest domeniu?

L.M.: Foarte mulți tineri – inclusiv cei din biserică – folosesc astăzi Internetul. Unii dintre ei sunt deja implicați în acest tip de lucrare. Dorim să le dăm tinerilor interesați o direcție clară de lucru în acest domeniu. Dacă Domnul ți-a dat îndemănare să lucrezi cu computerul, poți face din aceasta o activitate utilă pentru cei din jur. Poți comunica mesajul lui Dumnezeu, poți să răspunzi la întrebările oamenilor, poți crea un site pentru biserica ta sau grupa ta de companioni. Cei interesați ne pot scrie pe adresa info@intercer.net.

C.A.: Vă mulțumim pentru informațiile oferite!

L. M.: Și noi vă mulțumim pentru această posibilitate. Mulțumim lui Dumnezeu pentru posibilitățile moderne de comunicare. Ne rugăm pentru înaintarea lucrării Sale, prin toate mijloacele, pentru a ajunge cât mai curând ACASĂ!³

¹ Echipa noastră operativă actuală este formată din: Mihai Veveriță (Slobozia) – administrație; Lorand Szekeley (Timișoara) – programare, radio; Răzvan Cristea (Craiova) – programare, cd-uri; Adina Păltineanu (Atlanta, USA) – buletin Intercer, traduceri; Daniel Fănică (Buzău) – traduceri; Cristina Eftenaru (Canada) – buletin biblic; Ovidiu Moroșan (București) – web, grafică, editări video; Madry Măscă (București) – traduceri; dr. Petru Iacob (Viena) – TV, planificare; George Nicolae (București) – programare; Laurian Pantaia (Canada, azsromania.org) – site partener care oferă spațiu gratuit; Ervin Farkas (Atlanta) – audio, știri; Alexandra Mihăilescu – tineret; Lorin Jalbă (Iași) – muzică, grafică; Iosif Baci (Cluj) – transcrieri; Rose Hartwell (USA) – devoționale; Lucian Mihăilescu – programare, TV, relații publice.

² Amintim aici doar câțiva dintre colaboratori, mulțumind fiecăruia în parte: familia mea, Petre Udrea, Mike Stănescu, Octavian Lupu, Mihai Ghiban, Valentin Nădășan, Cătălin Stratulat, Mariana Petre, Gabriel Bardan, Ionică Răceală, Daniel Pîrleu, dr. Georg Hedwig, fam. Tîfrea, Otto Marton, Elena Turea, Mănase Janet, mai multe familii și tineri din Biserica Adventistă Slobozia, fam. Shearer, Liviu și Valeriu Birciu, Natalia Manea, Ovidiu Roman, fam. Csavdari, fam. Ianța, Cristian Turc, Eugen Măndoianu, Valeriu Olteanu, Lorin Negoșanu, fam. Amarandei, Burtesch și Greising, Petre Gheorghe, Ovidiu Rădulescu, Virgil Drăghici, dr. Samuel Mînea, Adrian Bocăneanu, Cristian Modan, Roland Paraschiv, Iosif Suciu, Vasile Mălinaș, Silviu Ștefureac, Liviu Rădulea, Carmen Calu, Luminița Petcuț, Emi Achim, Loredana Olteanu, Dan Viorel, Emil Simionescu, Benoni Catană, Valentin Rusu, Adrian Ghitta, Beatrice Marshall, Adrian Marinescu, Sorin Kantor, Dorel Maxim, Dănuț Jercan, Petre Danci, Brândușa Pană, Magdalena Toma, Ene Paulini, fam. Rădoi, Ionel Lascu, Nicu Butoi, fam. Edi Constantinescu, Leon Roman, Christian Sălcianu, fam. Baci, Viorel Onofrei și organizațiile SCOAR, CARD, ADRA, bisericile adventiste românești din Chicago, Atlanta, Israel, Loma Linda, Madrid și Timișoara 1, Conferința Muntenia, Hosford Web Service și TAGNet. Colaborăm cu Uniunea Română, Conferințele sale, precum și cu bisericile românești din țară și diaspora.

³ Site-ul Intercer poate fi accesat la adresa <http://www.intercer.net>

Alina Badea, secretar de redacție,
Casa de Editura „Viață și Sănătate”

Școala Postliceală Sanitară

Brăila

funcționează în rețeaua
învățământului de stat

dispune de o clădire nouă

(dată în folosință în noiembrie 2002)

material didactic modern

(aparatură video, bibliotecă cu peste 4.000 de volume în limbile română, engleză și franceză, laborator de informatică cu acces la Internet).

pentru anul școlar 2005-2006

oferă

90 de locuri (trei clase)

specialitatea:

asistent medical generalist

cursuri de zi, pe o perioadă de 3 ani

Înscrierile

22 august - 2 septembrie 2005

Interviul / examenul

8 - 9 septembrie 2005

Aceste date
sunt orientative
ele putând fi
modificate
ulterior.

Informații: Școala Postliceală Sanitară Brăila,
B-dul Independenței nr. 238, Brăila, cod 810047, Romania
Telefon/Fax 0239.662.611, Mobil 074107.9338
Email: scoalasanimara@gmail.com

Răspunsul la cea mai grea rugăciune

Agonia de a ne ruga pentru ce este mai bun, nu neapărat pentru ceea ce dorim mai mult

LAURI BEEKMANN

Cu 58 de ani în urmă, o fetiță a fost scoasă pe geamul unui tren. Mama ei însă a rămas în tren. Această femeie era bunica mea. Soțul ei fusese executat, iar ea a trebuit să își abandoneze singurul copil. Din ce cauză?

Pentru că trenul lor se îndrepta spre Siberia și fetița ei nu ar fi supraviețuit acolo. Astfel a pierdut tot ce îi era mai drag pe lume. După ani de zile, acel copil abandonat a devenit mama mea, iar dragostea pentru ea m-a învățat una dintre cele mai grele lecții despre viață.

Moștenirea dragostei

Mama și-a adunat toți copiii laolaltă. Avea să le spună ceva. Era pe moarte. Cancerul de sân, care începuse să o afecteze cu 10 ani în urmă, se răspândise între timp în tot corpul ei.

Ne-a spus că s-a hotărât să nu folosească nici un fel de tratament medical. A spus că este împăcată cu Dumnezeu și că nu se temea de moarte. Se temea însă de felul în care avea să moară. Acest lucru mă înspăimânta și pe mine.

Ziua următoare era așa de obosită, încât nu s-a mai putut da jos din pat. Starea ei se agrava din oră în oră. Chiar și medicul a fost uimit de cât de repede a avansat boala ei.

Când aveam doar 3 ani, tatăl meu ne-a părăsit. Mama,

care era asistentă medicală, trebuia acum să guri înfometate.

În Estonia, viața ei

hrănească cinci În perioada comunistă nu a fost deloc ușoară. Dar a făcut ca perioada copilăriei să fie pentru mine, pentru fratele meu și pentru cele două surori ale mele, cea mai frumoasă perioadă a vieții noastre, de care ne vom aminti mereu. Aveam tot ce ne trebuia: mâncare, haine și un acoperiș deasupra capului. Nu cred că pot înțelege într-adevăr tot sacrificiul pe care mama l-a făcut, ca să ne poată îngriji.

Acum, stând lângă patul ei, influența dragostei imense ce ne-o purta a devenit atât de clară pentru mine, gândindu-mă la tot ce a făcut ea pentru noi, iar noi i-am cauzat dureri de cap, cu indiferența și lipsa noastră de grijă. În timpul acestor ultime zile petrecute alături de ea, nu a

vorbit altceva decât despre cât de buni au fost copiii ei. Deși suferea mult, de câte ori deschidea ochii și ne vedea ne zâmbea larg. Deseori ridica mâinile, iar la început cu greu am înțeles ce dorea. Cum puteam să o ajut? În final, am înțeles că dorea să ne îmbrățișeze. Dorea să știm cât de mult ne iubea.

Cancerul îi afectase și plămânii, fapt care îi îngreuna respirația. Din această cauză nu putea să stea liniștită. Îi citeam din cartea *Hristos, Lumina Lumii*. Părea că o liniștește mult. Dar nu putea să doarmă și nici măcar să se bucure măcar de 10 minute de liniște. Am petrecut o noapte întreagă lângă patul ei, încercând să o ajut, dar nu puteam face nimic. Speram ca prezența mea acolo să fie desul de evidentă. Am vorbit despre zilele petrecute împreună, pe când eram doar un băiețel, dar și clipele de bucurie și de tristețe prin care am trecut împreună. Amintirea acelei nopți petrecute împreună cu mama și a acelor lucruri despre care am vorbit îmi vor rămâne mereu în minte.

Rugăciunea pentru odihnă

Desigur că întrebarea „De ce?” mă frământa. De ce i se întâmplă lucrul acesta mamei mele? Care este scopul acestei suferințe? Oricum, ea era pregătită să moară. Se pregătise pentru această clipă aproape tot timpul, în ultimul an. M-am rugat în acea noapte ca niciodată până atunci; m-am rugat în special ca să poată dormi măcar 10 minute. Sunt rugăciuni care par că nu sunt destul de înalte, ca să ajungă la Dumnezeu. În acea noapte, am simțit că pot renunța la toate celelalte răspunsuri la rugăciuni, doar ca această mică rugă să-și poată găsi împlinirea. „Te rog, ajut-o pe mama să găsească puțină liniște!” Dar nu a găsit. Am simțit durere pentru mama mea și nu am înțeles de ce Dumnezeu nu mi-a răspuns.

Starea ei a continuat să se înrăutățească. Fiind lângă ea, m-am gândit la cât de ușor îmi este mie să respir și cât de greu îi este ei. Când m-am trezit dimineața, am înțeles că, din nou, noaptea a fost o adevărată luptă pentru ea. Unele lecții nu pot fi învățate din cărți sau din tratate – iar

eu am învățat una din lecțiile acestea. Am văzut dragostea care doare și am înțeles că, pentru mama mea, această dragoste pentru noi a însemnat durere.

Noi, copiii ei, am petrecut acele câteva zile și nopți lângă patul ei, dar câte zile nu a stat ea alături de noi și nu ne-a purtat de grijă? Patru copii cu greșelile, cu dorințele, cu bolile și problemele lor de adolescenți. Dragostea ei nu a însemnat doar zilele noastre de naștere sau vacanțele de Crăciun. Dragostea era demonstrată și prin pedepsele pe care ni le dădea.

Dragostea doare. Cred că în lumea

*Dragostea doare.
Cred că în lumea acesta
dragostea doare mereu.
Pentru că îți pasă,
ești părtaș la durerile
celorlalți...
Dacă suntem gata
să iubim, chiar și prin
suferință, atunci am găsit
adevăratul sens al acestei
vieți.*

acesta dragostea doare mereu. Pentru că îți pasă, ești părtaș la durerile celorlalți. Când i-am citit mamei capitolele din *Hristos, Lumina Lumii* despre suferințele lui Isus, altceva mi-a devenit atât de clar: dacă suntem gata să iubim, chiar și prin suferință, atunci am găsit adevăratul sens al acestei vieți. Eram gata să îmi dau viața, pentru ca mama mea să trăiască. I-aș fi luat suferința asupra mea, ca să poată respira normal. Dar nu era posibil. Însă am înțeles că ea și-a sacrificat viața pentru mine, pentru fratele meu și pentru surorile mele, și astfel și-a împlinit sensul în viață.

Rugăciunea pentru liniște

Era acum joi noaptea. Ziua a fost foarte grea pentru ea, dar cel puțin era în spital unde puteau face ceva, ca să se simtă puțin mai bine. A trebuit să merg în curând acasă și să o las singură cu durerea și suferința ei. Am îmbrățișat-o, sperând că va fi o noapte mai ușoară pentru ea. M-am dus la mașină și am stat acolo privind spre fereastra unde era internată. M-am rugat. M-am rugat mai mult ca niciodată. M-am rugat și am cerut ceva ce n-am crezut că îi voi cere vreodată lui Dumnezeu. „Doamne,

te rog, las-o pe mama să moară! În Numele lui Isus ia-o și dă-i Tu pace!” M-am gândit la promisiunea lui Isus: „Și orice veți cere în Numele Meu, voi face, pentru ca Tatăl să fie proslăvit în Fiul” (Ioan 14,13). Și am spus din nou: „În Numele lui Isus, ia-o la Tine!”

Dimineața următoare, m-am dus la spital, și ea dormea. Doctorul mi-a spus că i s-au administrat calmante foarte puternice ca să adoarmă. A dormit toată ziua. A deschis ochii doar de câteva ori și când ne-a văzut a zâmbit din nou. Totuși, cred că în ultima parte a zilei nu ne-a mai recunoscut, deoarece nu ne-a mai zâmbit. Dar nici nu a mai suferit deloc.

La ora 8, în dimineața de Sabat, am primit un telefon. Era răspunsul la cea mai grea rugăciune a mea – o rugăciune care nu reprezenta dorința mea, ci dragostea care doare.

Cred că Dumnezeu a pus în mine puterea de a realiza, în ciuda faptului că mă durea enorm să îmi pierd mama, că era și mai dureros pentru ea să rămână în viață.

Înțeleg acum durerea pe care a simțit-o bunica mea când a fost nevoită să își abandoneze copilul, în urmă cu 58 de ani. Mă întreb dacă în acea zi și ea a fost nevoită să înalțe cea mai dificilă rugăciune a ei.

Lauri Beekmann, editor la revista Tartu, Estonia

Adventist Review, februarie 2005

Traducere: Cristina Ghioaldă

SCHIMBĂRI NEOBIȘNUTE

Uneori, stau și mă gândesc cât de mult s-au schimbat lucrurile în viața mea și a familiei mele de când îl cunosc pe Dumnezeu. Soțul meu mă iubește enorm de mult, viața noastră este liniștită și fericită, iar părinții noștri văd ceea ce a făcut adevărul lui Dumnezeu în noi. Dar nu așa au stat lucrurile acum câțiva ani. Povestea schimbărilor radicale din viața mea a început în anul 1991, când mătușa mea m-a invitat să citesc Biblia și chiar să merg la biserică împreună cu ea. Mătușa era de curând convertită la adevărul lui Dumnezeu și, în dragostea ei pentru adevăr și pentru mântuirea mea, nu știa cum să mă ajute mai mult pentru a-L cunoaște pe Domnul Isus. Această insistență a ei m-a deranjat, dar, cu toate acestea, am acceptat să merg împreună cu ea la Biserica Adventistă din Buzău. Ceea ce mi-a atras atenția în mod deosebit, atunci când am vizitat pentru prima dată Biserica Adventistă, au fost poruncile lui Dumnezeu puse pe perete. Așa că, după această primă vizită, am început să vin la biserică pentru că îmi plăcea, dar nu doream încă să rămân aici. La acel moment, nu eram pregătită să iau o astfel de hotărâre. La scurt timp după aceea, m-am căsătorit și am încetat să mai merg la biserică. Lucrurile au început să se înrăutățească în viața mea de familie, așa că, în cele din urmă, am divorțat deși avem un copil. După un anumit timp, m-am căsătorit pentru a doua oară și acolo unde locuiam era o vecină care era adventistă. Am căutat cu orice chip să găsesc un motiv pentru a intra în legătură cu ea. O salutam ori de câte ori mă întâlneam cu ea și am aflat că se pricepe la tuns, așa că am rugat-o, dacă vrea, să-mi tundă și mie copilul. În cele din urmă, am reușit să stau mai mult de vorbă cu ea. Mi-a povestit despre relația ei cu Dumnezeu și despre încercările și suferințele pe care le-a suportat din cauza aceasta. Adesea, mă întorceam acasă cu gândul că soțul meu ar face mult mai rău, dacă ar auzi că merg acolo. Dar în mintea mea stăruia gândul că am ajuns la momentul în care trebuia să iau o hotărâre. După mai multe lupte sufletești, m-am decis să-i spun soțului că vreau să mă pocăiesc. Îmi amintesc că în acea noapte soțul s-a trezit de trei ori și m-a întrebat: Tu chiar vrei să faci lucrul acesta? Ai înebunit? Și eu îi spuneam să stea liniștit. Nu-i răspundem nici da, nici nu, ci îi spuneam să fie liniștit.

Am început să vin la biserică pe ascuns. În cele din urmă, a auzit că merg la biserică și a început calvarul. Într-o sâmbătă, când a venit acasă, m-a luat la bătaie în

reprize. Mă bătea, mă lăsa, apoi iar mă bătea. Aproape toată după-amiaza de Sabat s-a purtat așa. În cele din urmă, l-am sunat pe fr. Ion Vlad, prezbiterul bisericii, și i-am spus: Frate, soțul mă omoară, și eu nici măcar nu m-am botezat. La un moment dat, nici nu puteam să mai țin capul în sus, pentru că mă lovea numai în cap.

Influențele din afară l-au ajutat să se comporte așa și chiar cei din familia mea îi ziceau să mă bată, deoarece considerau că, la biserică, mi-am găsit un bărbat. Un lucru deosebit a fost că familia lui m-a susținut. Multe băți am îndurat de la el, dar eram hotărâtă să nu cedez. Pentru lucrul acesta mi-a interzis să mai merg la biserică, să mă rog, să citesc din Biblie, dar în schimb, mi-a permis să merg cu copilul la plimbare în parc. Într-un Sabat, în timp ce eram cu copilul în parc, a fost accidentat un copil și eu l-am ajutat să meargă la spital și chiar să fie în atenția celor de acolo, pentru că lucram în spital. I-am spus copilului meu că, deși nu putem merge la biserică, putem face lucruri pe care Isus le-a făcut. Am trecut prin multe încercări, dar în cele din urmă, în decembrie 2000, m-am botezat și îi mulțumesc lui Dumnezeu că m-a ajutat să iau această hotărâre importantă pentru viața mea. Acum, când privesc în urmă, la toate încercările prin care am trecut, le privesc cu seninătate și pot spune că Dumnezeu a fost cu mine. Toate aceste încercări au durat un an de zile. În cele din urmă, soțul mi-a permis să merg la biserică și chiar într-o ocazie a venit cu mine. Ceea ce mă uimește acum este faptul că el dă o mărturie extraordinară despre adevărul lui Dumnezeu, iar în discuțiile cu colegii lui, prezintă adevărul biblic așa cum nu m-aș fi putut gândi niciodată. Nimeni nu are voie să-i jignească pe adventiști, pentru că el este apărătorul lor. Pe unde merg acum împreună cu el are grijă de regimul meu alimentar. Este

o schimbare radicală în viața lui. Dacă cineva mi-ar fi spus că se va întâmpla așa ceva, nu aș fi crezut. Ne bucurăm acum de armonia din familia noastră și sperăm că Domnul ne va ajuta să ne pregătim cu toții pentru întâlnirea cu Mântuitorul nostru iubit.

Florentina Iosif, Buzău

Experiența ta, experiența bisericii tale

Care sunt experiențele pe care le-ai avut în ultimul timp cu Dumnezeu? Cum a lucrat Domnul în viața dumneavoastră și a bisericii

din care faceți parte? Ne puteți spune una dintre ele? Dacă aveți astfel de experiențe, vă invităm să le scrieți și să le trimiteți pe adresa:

Curierul Adventist, str. Labirint nr.116, București; e-mail: curierul@adventisr.ro

ÎN VALEA PLÂNGERII

Aici, în valea plângerii, suntem confrunțați cu diferite necazuri și probleme.

Acum doi ani și jumătate, am fost lovită cu suferință și m-am internat în spital, având jumătate din corp amorțită. Având copilul de numai 4 ani, am solicitat-o pe mama mea să vină să stea cu el. Când a văzut mama cum arătam, și-a păstrat curajul și mi-a zis că Dumnezeu nu a murit, e viu și să am încredere că El știe de ce trec pe acolo.

Nevăzând nici o ameliorare, medicii din Piatra m-au trimis la Iași. A doua zi, în spital, a sosit un caz și mai grav: o mămică tânără, tot de 30 de ani, a lăsat acasă 4 copii plângând după ea. Medicii i-au spus că, dacă nu o operează de urgență la coloană, va rămâne așa aplecată. Ajunsă în salon, nu i-a făcut nimeni loc să stea pe pat, căci spitalul era supraaglomerat. Am chemat-o să vină lângă mine și am sfătuit-o să meargă la doctor și să-i spună situația ei – că este săracă și vrea să moară lângă copii. Dumnezeu a lucrat și medicul i-a spus: „Noi nu lăsam oamenii să moară. Fii liniștită, te vom opera și te vei face bine!” A doua zi, starea mea s-a mai ameliorat și l-am rugat pe medic să-mi dea drumul acasă. Mi-am luat rămas bun de la tovarășa mea de suferință și ne-am dat adresele, ca să corespondăm. Ajunsă acasă, i-am povestit mamei mele situația Mihaelei. Eu, neavând o situație materială bună, am rugat-o pe mama s-o ajute. Așa că mama i-a trimis un pachet cu cele trebuincioase trupului, neîntind însă să pună și hrană pentru suflet: *Calea către Hristos, Hristos, Lumina lumii și Biblia*. Răspunzând la gestul lor, prietena mea, care era în spital, le-a scris părinților mei: „Aveți o religie minunată”.

Anul trecut, în septembrie, soțul Mihaelei, Mituț (Dumitru), s-a îmbolnăvit și a ajuns în spital. A fost operat, dar operația nu a reușit, fapt pentru care a mai fost operat de încă 5 ori. A stat două luni în spital. Toți i-au întors spatele. Singurii care l-au ajutat însă au fost niște adventiști. Venind acasă și neputând face altceva, s-a apucat să studieze cu sârguință Biblia și, pe data de 5 iunie 2005, am avut bucuria de a-i vedea în apa botezului pe Mihaela și pe Mituț (Dumitru) Sofrone, împreună cu doi dintre cei patru copii ai lor: Ionuț (15 ani) și Andrei (12 ani). Am trăit o mare bucurie în urma acestei experiențe și îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru călăuzirea Sa. Vă rog să sprijiniți această familie cu rugăciunile dumneavoastră, căci sunt la început de drum.

Claudia Negrescu, Piatra Neamț

UN GÂND PENTRU TINE

Mă gândesc la un suflet despre care știu că are preț, că este iubit, că Cineva a suferit pentru el, și la urmă Și-a dat chiar viața. Aceasta este iubirea.

„Minunează-te, cerule, și rămâi încremenit, pământule!”

Acesta poți fi tu, în care Cerul a investit atât de mult, te-a înzestrat cu calități dintre cele mai nobile. Însuși psalmistul spune: „Sunt o făptură atât de minunată și ce bine vede sufletul meu lucrul acesta!”

Aș vrea să-ți spun ce a făcut El pentru mine. M-a scos din groapă, din fundul mocirlei, și mi-a pus piciorul pe Stâncă. Aceasta este minunea minunilor. De atunci nu mai simt durerea, nu mai simt singurătatea și, chiar când e rău, lângă El îmi este bine. Cine poate schimba viața noastră din tâlhar, din ultimul păcătos, în mântuit? Iubirea Lui se revărsă ca o cascadă și mă învalue într-o haină care nu e a mea, ci a Lui, și pe care mi-o oferă cu atâta dragoste, încât sufletul meu este copleșit și aș vrea să-L mulțumesc mereu, să-L iubesc, să-L ascult și să-L păstrez ca pe o comoară.

Crezi lucrul acesta? Cheamă-L, dacă ești departe, și El îți va răspunde, te va atinge cu mâna Lui iubitoare, te va călăuzi în viața aceasta și este gata să-Ți ofere o viață fără sfârșit. Și mai mult decât atât, acum pregătește locașuri pentru cei care L-au ales, pentru cei care astăzi se încred cu toată ființa lor în acest Dumnezeu minunat. Slăvit să fie El! Te îmbrățișez cu toată căldura pe care am primit-o de la El, de la Cel care nu obosește iertând și care te iubește și pe tine mult de tot.

Maria Dinescu, Piatra Neamț

Știați că...

Doctrina Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea a fost pentru prima dată predicată în România de misionarul Mihail Belina Czechowski, care a venit în țara noastră în iarna anilor 1868-1869 și a predicat la Pitești. Cu această ocazie, 12 persoane au acceptat mesajul său, printre ei numărându-se Thomas G. Aslan și familia sa.

Primul președinte al Conferinței Generale, G.I. Butler, a vizitat România în anul 1884.

Caterina Revel (1830-1930) a fost prima adventistă de ziua a șaptea din Europa.

România a fost prima țară din sud-vestul Europei și a patra țară din Europa în care a ajuns solia adventă.

În anul 1884, s-a organizat Conferința Elvețiană – prima Conferință a Bisericii Adventiste în Europa. La această întâlnire, România a fost reprezentată de Thomas G. Aslan.

Ellen White a vizitat pentru prima dată Europa în anul 1885, și această vizită a durat doi ani. A plecat din Boston pe 8 august 1885, traversând Atlanticul în zece zile, și a ajuns pe 18 august la Liverpool, Anglia. În timpul acestei vizite, ea a vizitat mai multe țări din Europa pentru a încuraja și dezvolta lucrarea de aici. Printre țările vizitate cu această ocazie, se numără: Anglia, Elveția, Danemarca, Suedia, Norvegia, Italia, Franța, Germania.

MEDICINA ȘI RELIGIA

LORANT SZENTAGOTAI

In istoria lumii civilizate, chiar de la început, religia și vindecarea au fost inseparabile. În multe societăți, preotul și medicul erau aceeași persoană, oferind vindecare fizică și spirituală. Începând de la mijlocul secolului al XIX-lea, o dată cu apariția medicinei științifice, aceasta ajunge în poziție dominantă, exilând credința tot mai mult în lumea fanteziei, a magiei și a oamenilor simpli, unii ajungând chiar la concluzia că credința ar fi dăunătoare sănătății.

În ultimii 10 – 15 ani însă, când asistența medicală devine incredibil de costisitoare, sterilă și impersonală, apar iarăși semnele apropierei medicinei de credință. Cu toate progresele uimitoare în medicină, atât medicii, cât și pacienții și-au dat seama că vindecarea nu este un simplu proces biologic, iar succesul terapiei depinde de tratarea omului în totalitatea lui: corp, suflet și spirit.

Aceasta este și explicația faptului că astăzi, în SUA, din 126 de universități de medicină, 86 oferă pregătire de consiliere spirituală pentru viitorii medici. În anul 1992, numai la două facultăți existau astfel de cursuri.

Numărul studiilor privind relația dintre credință și vindecare depășește astăzi cifra de 1200. Peste 80% dintre ele atestă valoarea pozitivă a factorilor spirituali și religioși în menținerea stării de sănătate, fie că este vorba de frecventarea bisericii, de credința în Dumnezeu, de practicarea rugăciunii sau de apartenența la o confesiune religioasă. În doar 15% dintre studii, relația s-a dovedit a fi neutră și doar 4% au demonstrat un rezultat negativ.

În cele ce urmează, vom analiza pe scurt câteva aspecte ale legăturii dintre credință, vindecare și sănătate.

Durata medie de viață. Un studiu recent a demonstrat că persoanele care nu participă deloc la slujbele religioase trăiesc în medie până la vârsta de 75 de ani, pe când cei care merg la biserică o dată sau de două ori pe săptămână au o medie de viață de 85 de ani. De asemenea, s-a observat că, în decursul celor 9 ani de urmărire, cât a durat studiul, persoanele care nu au participat la serviciul religios în mod regulat au prezentat un risc de deces, prin toate cauzele, cu 87% mai ridicat comparativ cu cei care participă regulat la serviciile săptămânale religioase.

Mortalitatea. Toate studiile efectuate au demonstrat efectul pozitiv al participării religioase asupra sănătății. Într-un studiu efectuat asupra unui număr de 91.109 de locuitori din Maryland, s-a arătat că cei care frecventează biserica cel puțin o dată pe săptămână au prezentat o rată de mortalitate mai redusă, comparativ cu cei care nu au frecventat biserica cu aceeași regularitate. În cursul celor 5 ani, cât a durat studiul, s-au înregistrat cu 50% mai puține decese de cauză cardiovasculară, cu 56% mai puține decese datorate afecțiunilor pulmonare cronice (astm, bronșite cronice) și cu 74% mai puține decese datorate cirozei hepatice.

Hipertensiunea arterială. Frecventarea bisericii și rugăciunea au un efect salutar asupra menținerii în limite normale a valorilor tensiunii arteriale. Participarea regulată la slujba religioasă și rugăciunea regulată au determinat o scădere cu 40% a incidenței hipertensiunii arteriale. Cei care studiază Biblia cel puțin o dată pe zi, prezintă în mod constant valori mai scăzute de tensiune.

Durata de spitalizare. Pentru aceeași afecțiune, sub un tratament identic, cei care aparțin unei confesiuni religioase, practicând principiile acesteia, au o durată de spitalizare de 11 zile, iar ceilalți – „indiferenți” față de religie – de 23 de zile. Un alt studiu realizat pe vârstnicii spitalizați în vederea intervenției pe cord a demonstrat că cei care aparțin unei confesiuni au staționat în spital cu 20% mai puține zile decât cei care sunt mai puțin religioși.

Osteoporoza. Poate că foarte mult timp, chiar și cei mai credincioși medici considerau cuvintele Proverbelor: „O inimă veselă este un bun leac, dar un duh mâhnit usucă oasele” ca o metaforă literară. Însă ultimele studii au transformat neîncrederea în uimire. O „inimă mâhnită” – depresia – scade cu 14% densitatea osoasă, crescând cu 40% riscul căderilor și al fracturilor.

Spiritualitatea și sănătatea. S-au efectuat o serie de studii care au demonstrat efectul pozitiv al practicilor spirituale asupra sănătății. Numai două exemple:

- slujirea: cei care lucrează pentru alții au o rată de mortalitate cu 65% mai redusă;
- iertarea: cei care practică o iertare fără condiții au arătat o scădere a tensiunii arteriale cu 15%.

Formele negative ale religiei. Neîncrederea, îndoiala, lipsa de credință adevărată în conducerea divină, chiar și la cei „religioși”, poate avea efecte negative. Un studiu recent a demonstrat că cei care pun întrebări de felul: „Oare m-a părăsit Dumnezeu?... Oare mă mai iubește Dumnezeu?... Oare Satana este mai puternic decât Dumnezeu?” prezintă un risc cu 18-28% mai mare decât cei „necredincioși”.

Advenștiții și sănătatea. Cunoscând învățăturile deosebite ale Bisericii Adventiste privind sănătatea și modul de viață, ne-am aștepta ca toți advenștiții să fie mai sănătoși decât ceilalți semeni ai lor. Studiul Troms însă risipește această iluzie. Studiind patru grupe de subiecți AZS activi, AZS pasivi, bapțiști și cei fără religie, autorii ajung la concluzia că advenștiții activi, care trăiesc toate principiile credinței lor, frecventează regulat biserica, studiază și se roagă zilnic, sunt cei mai sănătoși; îi urmează bapțiștii și cei fără religie, iar pe ultimul loc se situează advenștiții „pasivi”, pentru care totul se rezumă la un registru de membru.

Avantajele unei vieți de credință adevărată

- Alimentația mai sănătoasă – fiindcă ei știu că „trupul este Templul Duhului Sfânt”.
- Stare psihologică echilibrată – speranță, fericire, iertare, iubire, altruism.
- Luarea deciziilor pozitive – nu sunt singuri în lume, se află în mâna lui Dumnezeu.
- Stres mai redus – rezolvarea stărilor conflictuale pe baza Cuvântului lui Dumnezeu.
- Rolul protector al rugăciunii – rugăciunea duce la o evoluție cu 50-100% mai bună a bolilor.

În loc de concluzii

1. „S-ar putea ca riscul mic de îmbolnăvire a advenștiților activi să se datoreze nu numai stilului lor de viață mai sănătos, ci și prezenței lor active în biserică”.
2. „Dacă numai de aceea devenim religioși – ca să fim mai sănătoși – aceasta nu valorează prea mult”.
3. „Aceste mecanisme de apărare nu funcționează, dacă religia este folosită ca instrument pentru atingerea unui scop”.
4. „Dacă practica religioasă este începută atunci când starea sănătății s-a înrăutățit, este prea târziu ca să aibă efect protector”.

¹ Oman, D. – *Religion and Mortality among the Community – Dwelling Elderly*. Am. J. Public Health 1988; 88: 1469-1475

² Fonnerbo, V. – *The Troms Heart Study: Diet, Religion and Risk Factors for Coronary Heart Disease*. Am. J. Clin. Nutr. 1988; 48: 826-9

³ Whooley, M. A. – *Depression, Falls and Risk of Fracture in Older Women*. Arch. Intern. Med., 1999; 159: 484-490

⁴ Ed. *Religion and Medicine* – Arch. Intern. Med. 2001; 161: 1811-1812

⁵ Lusk, F. – *Review of the Effect of Spiritual and Religion Factors on Mortality and Morbidity*. J. Cardiopulm. Rehabil. 2000; 20: 8-15

⁶ Koenig, H. – *Religion, Spirituality and Acute Care Hospitalization*. Arch. Intern. Med. 2004; 164: 1579-1585

⁷ Pargament, K. – *Religious Struggle as a Predictor of Mortality Among Medically Elderly Patients*. Arch. Intern. Med. 2001; 161: 1884 – 1885

⁸ Koenig, H. – *Religiosity and Remission from Depression*. Am. J. Psychiatry, 155: 536-542, 1998

⁹ Hughes, M. H. – *Private Religious Activity Prolong Survival*. J. Of Gerontology 2000, 55: M400 – M405

¹⁰ Koenig, H. – *Religion, Spirituality and Medicine*. Int. J. Psychiatry in Medicine 1999; 29: 2, 123- 131.

Lorant Szentagotai, medic, Cluj-Napoca

Știați că...

Dietă, nutriție și prevenirea bolilor cronice

Într-un raport publicat de Organizația Mondială a Sănătății – *Dietă, nutriție și prevenirea bolilor cronice* – un grup internațional de experți înmănunchează ultimele cercetări în legătură cu avantajele dietei vegetariene:

„Subgrupele de populație care folosesc o dietă bogată în alimente de origine vegetală, prezintă o rată mai scăzută de cardiopatie coronariană decât restul populației, în general. De exemplu, advenștiții de ziua a șaptea din Norvegia și Olanda au un indice de cardiopatie coronariană de trei ori mai mic sau până la jumătate față de alte populații ținute sub observație, din restul populației generale. Advenștiții de ziua a șaptea care consumă carne prezintă o rată de mortalitate mai ridicată decât cei care sunt vegetarieni.

Concentrația de colesterol seric este considerabil mai scăzută la vegetarieni decât la lacto-ovo-vegetarieni și nevegetarieni.”

(Organizația Mondială a Sănătății, *Seria de Rapoarte tehnice nr. 797*, Ginebra 1990, p. 62, 63)

Olimpiada de religie 2005 – faza națională

Duminică, 8 mai 2005, la Liceul Teologic Adventist „Ștefan Demetrescu” din București, a avut loc Olimpiada de religie 2005 – faza națională. Au participat 99 de copii la grupa I (clasele V-VII); 106 copii la grupa II (clasele VIII-X) și 55 de tineri la grupa III (clasele XI-XII). A fost o atmosferă înălțătoare, care l-a făcut pe fratele Teodor Huțanu, președintele Uniunii, prezent la eveniment, să exclaim: „Aici este viața adevărată a bisericii!” Rezultatele sunt peste așteptări. Dorim ca Dumnezeu să facă vii Cuvântul Său în viața acestor copii. Testele, grilele de corectură și rezultatele sunt afișate pe site-ul www.adventist.ro (Valeriu Petrescu / AARC)

Prima ediție a Festivalului dobrogean de creație și interpretare

Duminică, 15 mai 2005, la Constanța, s-a desfășurat prima ediție a Festivalului dobrogean de creație și interpretare cu motto-ul: „Mai aproape de Tine”. Biserica Adventistă din Viile Noi s-a îmbrăcat de sărbătoare și a fost gazdă pentru creatorii de frumos, mici și mari, cu vârste cuprinse între 5 și 40 de ani. La festival au participat persoane care fac parte din Biserica Adventistă, dar și persoane de alte religii, care au dorit ca, prin pictură, desen, muzică, poezie sau chiar realizări în format electronic, să ofere laudă Creatorului. Mihai Brașov, pastorul bisericii Viile Noi și președintele comitetului de organizare, a spus că „ne folosim, din păcate, prea puțin capacitatea noastră de creație”.

(Roland Paraschiv / AARC Muntenia)

Programe festive în penitenciare

În perioada 1-18 mai 2005, în penitenciarele din Arad, Timișoara și Bârcea (Hunedoara), s-au desfășurat patru programe religioase pentru deținuții care nu sunt de obicei vizitați de rude mai mult timp.

La Timișoara, voluntarii SUP, împreună cu membrii din cele patru biserici adventiste din oraș, au pregătit un program deosebit, în cadrul căruia deținuții au recitat poezii, au cântat într-un cor pregătit în cadrul programului de instruire și au oferit peste 100 de pachete de hrană și obiecte de igienă personală. S-au donat, de asemenea, 100 de bucăți cămăși și 300 de perechi de ciorapi.

La Arad, voluntarii SUP, însoțiți de fratele Constantin Cataramă, pastorul Cristian Toma, împreună cu membrii bisericilor adventiste din Simand, Sinteza Mare, Macea, Socodor și Arad-Betel, au pregătit peste 250 de pachete cu alimente și obiecte de igienă personală, desfășurând și programe festive în cele două penitenciare.

La Bârcea, fratele Gabriel Brezoi, pastorul districtului Simeria, împreună cu membrii bisericilor adventiste din Simeria și Deva au pregătit un program și în jur de 50 de pachete cu alimente și îmbrăcăminte pentru deținuții minori. S-au dăruit astfel din partea membrilor bisericii AZȘ și ai Conferinței Banat peste 35.000.000 de lei.

(Gabriel Dragoș / SUP Banat)

Orășelul copiilor din Slatina

În duminica zilei de 15 mai a.c., în parcul orașului Curtea de Argeș, au fost invitați în „Orășelul copiilor” toți copiii celor 10 școli din localitate. Ploaia care a căzut timp de două ore, în prima jumătate a dimineții, nu i-a oprit pe cei 826 de copii din localitate să participe la activitățile organizate de instructorii din județele Gorj, Vâlcea și Argeș, din cadrul Asociației „Exploratori pentru viitor”. Inedit în această ocazie a fost că, la finalul activităților, fiecare copil sau adult era invitat să susțină „Declarația de la București asupra principiilor, politicilor și practicilor în domeniul combaterii consumului de tutun în rândul tinerilor”. Au ales să fie de acord și să semneze 373 de persoane.

(Augustin Angheluță / AARC Oltenia)

S T I R I

Club de sănătate la Luduș

Începând din 15 mai 2005, orașul Luduș găzduiește întâlnirile unui nou Club de sănătate la Casa de cultură. Acțiunea este sprijinită de comunitățile locale, Luduș Betel și Luduș Emanuel, sub coordonarea Departamentului de Sănătate al Conferinței Transilvania de Sud. Participanții au urmărit cu atenție subiectele prezentate de medici și studenți mediciniști de la Universitatea de Medicină și Farmacie din Târgu-Mureș despre prevenirea bolilor canceroase, controlul bolii hipertensive etc. Vizitatorii clubului au primit cu interes și au degustat cu plăcere preparatele vegetariene. Voluntarii locali s-au implicat în acordarea diverselor servicii, constând în efectuarea testelor computerizate, măsurarea greutatei corporale, măsurarea tensiunii arteriale etc. Participarea ludeșenilor este mai mult decât încurajatoare: după numai două întâlniri, grupul de vizitatori ai clubului a sporit la peste 40 de persoane. Activitatea clubului va continua până la mijlocul lunii iunie și sperăm că va fi reluată cu forțe noi în toamnă.

(Valentin Nădășan / AARC Transilvania de Sud)

Expoziție de sănătate Solonț și Cucuiești, județul Bacău

În perioada 25-28 aprilie 2005, la inițiativa Bisericii AZȘ Moinești, pastorul Eugen Chirileanu împreună cu medicul Costică Petrea, membri și voluntari ASEF, au desfășurat la Școala generală din localitatea Solonț, jud. Bacău, un seminar de sănătate publică „Adio țigări!”, urmat timp de trei zile de o mini-expoziție de sănătate, în care au fost prezentate seminarii publice „New Start”.

Conducerea școlii, a primăriei locale, medicii, dar mai ales locuitorii comunei Solonț, au apreciat acțiunea și au cerut ca astfel de activități să se mai repete. Mișcați de aprecierea locuitorilor din comuna învecinată, locuitorii comunei Cucuiești au insistat pentru inițierea unei expoziții de sănătate și seminarii în comuna lor. Aceasta a și avut loc în perioada 16-19 mai, la sediul Școlii generale din Cucuteni, județul Bacău.

(Daniel Bighescu / AARC Moldova)

Caravana Explo – Conferința Moldova

Departamentul de Tineret al Bisericii Adventiste, Conferința Moldova, a început un proiect pentru exploratori, numit „Caravana Explo”. Proiectul își propune pentru această primăvară trei întâlniri la care sunt invitați copiii din clasele V-VIII, împreună cu părinții lor, pentru a descoperi în mod direct filozofia și modul de lucru al Departamentului de Tineret și în mod special pentru a sărbători 10 ani de la demararea programului de exploratori la nivelul întregii Conferințe. În prima întâlnire, care a avut loc la Vatra Dornei, 21-22 mai a.c., proiectul a reușit să stărnească interesul părinților și al responsabililor din biserica locală. Invitații întâlnirilor au fost impresionați de ceea ce înseamnă programul de exploratori.

Următoarele întâlniri vor avea loc conform programului:

4-5 iunie 2005 – la Biserica Adventistă din Betania, Iași, unde sunt așteptați exploratorii și părinții lor, din județele: Iași, Vaslui și jumătatea estică din Neamț.

11-12 iunie 2005 – la Biserica Adventistă din Tâmboiești, unde sunt așteptați exploratori și părinții lor, din județele: Galați, Vrancea, Bacău și cealaltă jumătate din județul Neamț.

(Rubin Atomei / AARC Moldova)

Ziua Internațională a Familiilor – Vaslui

Cu ocazia Zilei Internaționale a Familiilor – 15 mai a.c. – Direcția de Sănătate Publică și Asociația pentru Sănătate, Educație și Familie, Moldova, a organizat luni, 16 mai 2005, un simpozion cu tema „O casă pentru adolescenți și părinți”. Evenimentul s-a desfășurat în sala de ședințe a Direcției de Sănătate Publică Vaslui. Manifestarea a fost condusă de directorul DSP Vaslui. Simpozionul s-a bucurat de un real succes, fiind mediatizat în presa locală, iar participanții au apreciat calitatea prezentărilor și nevoia de a se organiza și în viitor astfel de manifestări.

(Emanuel Sălăgean / AARC Moldova)

„Sănătate pentru toți” la Mileanca, județul Botoșani

În perioada 15-18 mai 2005, în sala de consiliu a primăriei din localitatea Mileanca, județul Botoșani, a avut loc programul de sănătate intitulat „Sănătate pentru toți”. Sala a fost oferită gratuit, prin bunăvoința domnului primar Ion Maftai.

În fiecare seară, au participat aproximativ 70 de persoane, care au apreciat seminariile prezentate de fratele dr. Daniel Gheorghită de la Spitalul Județean din Botoșani, medicul de familie local dr. Petru Lungu, fratele colportor asistent Mihai Muscaliță și Bogdan Platon, pastor stagiar.

În această perioadă, colportorii au mers din casă în casă și s-au bucurat de o primire călduroasă din partea localnicilor. Evenimentul acesta reprezintă o ușă deschisă pentru niște oameni care au nevoie de mesajul Evangheliei.

(Bogdan Platon / AARC Moldova)

Botezuri la liceele adventiste

Liceul Teologic Adventist din Craiova își culege roadele Duminică, 22 mai 2005, în biserica din Craiova 1, a avut loc botezul a 33 de tineri de la Liceul Teologic Adventist din Craiova. Alături de părinți, rude, prieteni, profesori, pastori și vizitatori, au participat conducătorii Conferinței Oltenia. Cuvântul din partea Domnului a fost rostit de fratele Virgil Peicu, președintele Conferinței.

(Aurel Neațu / AARC Oltenia)

Botez la Liceul Teologic Adventist din Cluj-Napoca

Pentru biserica „Maranatha” a Liceului Adventist din Cluj-Napoca, 28 mai 2005 a fost ziua în care încă 25 de tineri s-au apropiat de Hristos prin legământul botezului. Botezul a fost oficiat de pastorii: Orban Antal, care a avut bucuria de a-și boteza propria fiică; Szalos Zoltan, care și-a botezat cei doi nepoți, și Iosif Suciu, capelanul liceului. Alături de cei dragi, invitați pentru această ocazie, noii membri au avut posibilitatea primei părții cu Hristos la masa Sfintei Cine, în seara aceleiași zile.

(Iosif Suciu / AARC Transilvania de Nord)

La vâlnă

Corneliu Vlahopol s-a născut la Bacău într-o familie de adventiști, fiind al treilea copil dintre cei cinci. Se căsătorește e data de 5 februarie 1948 cu Maria Ceașu, căsătorie binecuvântată de Dumnezeu cu 4 copii, 2 băieți și 2 fete. Este cunoscut ca fiind un soț deosebit și un tată iubitor. Primește botezul în Biserica Adventistă din Iași, Sărărie, pe 25 iulie 1952. Slujește biserica lui Dumnezeu cu devotament și dăruire, ca responsabil în diverse departamente. Își încheie alergarea pe acest pământ la data de 1 februarie 2005 și este condus la locul de odihnă de cei care l-au cunoscut și l-au prețuit.

Ionel Chiriță - Născut la Peretu, într-o familie de credincioși adventiști, fr. Chiriță a încheiat legământ cu Domnul, prin botez, de foarte tânăr și a slujit comunitatea ca prim-diacon și trezorer.

Pe data de 8 mai 2005, fr. Ionel Chiriță, la vârsta de numai 58 de ani, a încetat din viață, în urma unui accident. Pentru cei dragi – tată, soție și cele două fiice – durerea despărțirii este alinată doar de gândul revederii foarte curând, la revenirea lui Isus.

Festivalul Tineretului din județul Caraș-Severin

În Sabatul din 11 iunie, în cadrul programelor de Tineret ale Conferinței Banat, a avut loc, la Obreja, Festivalul Tineretului din județul Caraș-Severin. Oaspeții Obrejei, din districtele Oravița, Reșița și Caransebeș, au demonstrat apoi munca lor, rezultată în programele artistice prezentate în Sabat. Programul festivalului s-a întregit cu seminariile de sâmbătă, prezentate de pastorii Teofil Brănzan, Gabriel Dragoș și Beniamin Zeiler. Bucuria festivalului a continuat și duminică printr-o ieșire la iarbă verde, la care au participat peste 50 de tineri și tinere.

(Erik Csergezan / AARC Banat)

Întâlnirea foștilor deținuți pe motive de conștiință

Asociația foștilor deținuți pe motive de conștiință îi anunță pe membrii ei că întâlnirea din anul acesta va avea loc în perioada 9-10 septembrie 2005, la Casa de rugăciune „Speranța” din Constanța, str. Eliberării nr. 1A. Dorim să avem bucuria unei întâlniri plăcute, să-L laudăm și să-L mulțumim lui Dumnezeu pentru dragostea Sa pe care a arătat-o față de noi.

(Titu Mihalache / AARC Moldova)

Comori

– Spune, tati, unde este? întrebă Ancuța, o fetiță de zece ani, topăind de curiozitate. Ochii căprui îi străluceau de încântare.

– Liniște-te, țiică, glumi tata. Este o mică insulă grecească, în apropiere de coasta Turciei. Se numește Samos.

Apoi, zâmbi mulțumit, trecându-și mâna prin păr.

– Când putem merge? întrebă cu nerăbdare Liviu, în vârstă de doisprezece ani. Liviu era destul de înalt pentru vârsta lui și semăna cu tata, având părul blond, ondulat, și ochii albaștri.

– Aveți puțină răbdare – câte o întrebare pe rând. Vom pleca în iulie. Vom lua avionul de la Düsseldorf. Am găsit o ofertă bună de bilete pentru toată familia. Cu banii rămași, vom putea sta mai mult acolo. Vom închiria o cabană mică lângă ocean. Cred că avem toți nevoie de o vacanță, zise tata, zâmbindu-le tuturor.

Pentru Ancuța, luna iulie s-a lăsat așteptată. Însă familia a ajuns în sfârșit la destinația promisă. În prima și a doua zi, au explorat împrejurimile și și-au făcut prieteni dintre turiști.

Totuși, în ziua a treia, copiii nu mai aveau răbdare.

– Ce-ar fi să mergem singuri să explorăm plaja? propuse Ancuța. Ne despărțim de ceilalți turiști. Ce poate să ni se întâmple?

– Bună idee, încuviință Liviu.

După ce au cerut voie, copiii și-au luat în rucsac cele necesare pentru o zi. Pe la prânz, au descoperit un golfuleț retras, departe de ceilalți turiști și de chioșcurile cu gustări. Mai întâi, au coborât peste niște stânci. Acolo au găsit niște pescari întinzându-și plasele, râzând și stând de vorbă. Câțiva copii și niște cățeluși se jucau pe nisipul cald. Bărcile cu motor străbăteau apa ici și colo, însă, în golful acela retras, timpul trecea foarte încet.

– Hai să ne scufundăm, îi sugerează Ancuța.

– Cum să nu! încuviință Liviu.

S-au așezat pe un prosop și au scos din rucsac ochelarii de apă și tubul pentru aer.

– Poate vom găsi o comoară, spuse Ancuța.

Îi plăcea lumea acvatică, pe care o descoperise prima oară alături de fratele ei. În apa cristalină înotau voios peștișori micuți și argintii. Au găsit și scoici, și alge. Era amuzant să observe racii scormonind printre pietre.

După o vreme, copiii au observat că, pe fundul apei erau și multe gunoaie. Liviu s-a scufundat și a ieșit la suprafață cu o pungă de plastic goală.

– Ia uite, a strigat el. Să o umplem cu gunoaie!

De la o vreme, oamenii de pe plajă au început să se întrebe după ce se tot scufundau cei doi copii. După ce au umplut punga, Ancuța și Liviu au adus-o la mal. În timp ce copiii se întorceau în apă, câțiva spectatori s-au dus să vadă ce găsiseră ei.

Între timp, Ancuța a mai găsit încă o pungă. Și aceasta a fost umplută cu sticle, cutii goale de conservă și resturi sau recipiente de tot felul. Copiii au dus cele două pungi și le-au aruncat într-un tomberon de gunoi, apoi s-au grăbit să se întoarcă la cabană.

În seara aceea, când au ieșit cu părinții să ia cina, s-au mirat că mai mulți locuitori din zonă le zâmbeau și îi salutau. Un domn în vârstă s-a apropiat de masa lor și, luându-i pe amândoi de mână, a încercat să le spună pe limba lor cât de bucuroși sunt localnicii că apa din golful lor este mai curată.

Câțiva oameni au bătut din palme.

– Până la urmă tot am găsit niște comori, i-a spus Liviu Ancuței.

– Negreșit am găsit, răspunse Ancuța, zâmbindu-le celor din jur.

Traducere: Oana Ghiga

Adventist Review, aprilie 2005

Ora familiei

Invită-ți familia la altar.

- Cum puteți contribui voi, copiii, și părinții voștri la curățenia din natură? Discutați posibilitatea de a „adopta” o porțiune din spațiul public, pe care să o îngrijiți. Luați în considerare aspectele practice.
- Cântați un imn din cartea de cântări.

Despre priorități adventiste

In mod obișnuit, cu ce anume asociază oamenii de lângă noi numele nostru? Pentru ce aspect special suntem cunoscuți sau recunoscuți de semenii noștri? Noul Testament ne spune că Antiohia este locul unde, pentru prima dată, urmașii Domnului Hristos au fost numiți „creștini” (Fapte 11,26). Această identificare nu era în primul rând un indiciu denominational, ci unul ocupațional: descria acele persoane care erau preocupate de a-L urma pe Domnul Hristos. Unul dintre exponenții acestei nobile „bresle”, apostolul Pavel, sintetiza astfel vocația creștină: „... fac un singur lucru...”, „câci pentru mine, a trăi este Hristos...” (Filipeni 1,21 și 3,13). Numele „Hristos” a devenit astfel un sinonim al cuvântului „creștin”, într-o eră plină de adversități, dar și de răspândire record a Evangheliei.

Personalitatea distinctă a fiecăruia dintre noi este asociată inevitabil cu preocuparea noastră principală. În cultura adventistă din România, Tolici înseamnă Madagascar și misiune, Ivâncică înseamnă pionier adventist, iar Fereșteanu înseamnă Biblia pe de rost. Ce înseamnă cuvintele: pastor, Uniune, Conferință? Dar adventist, adventistă? Cu ce asociază cei care ne cunosc numele meu și al tău? Cu Isus, cu Evanghelia, cu profeția, cu pocăința, cu altruismul și Duhul Sfânt sau cu banii, sportul, politica, moda, distracția, mândria, egoismul?

Dezechilibrul prin care trece deseori spiritualitatea noastră practică – individuală, de familie și biserică – este determinat de greșita plasare a centrului de greutate al preocupărilor personale. Deși vorbim frumos despre „lucrare”, și deseori susținem proiecte misionare costisitoare, trăim totuși clipe neconfortabile atunci când stăm față în față cu rezultatele nesatisfăcătoare ale activității noastre. „Mă întreb uneori de ce picioarele în sandale, pe drumuri prăfuite, au avut mai mult succes în răspândirea Evangheliei decât cauciucurile mașinilor noastre, înnebunit după asfalt?” Această reflecție a unui coleg pastor este posibil să fi traversat și orizontul sufletului tău: Unde este taina acestei diferențe?

Constrânși să renunțăm la explicațiile raționaliste, ne vedem siliți să revenim la „credința dată sfinților o dată pentru totdeauna” (Iuda 3). Pentru cei care caută „mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui”, făgăduința este că „toate aceste lucruri” le vor fi date „pe deasupra”. Dacă „toate aceste lucruri” reprezintă prioritățile mele actuale, aș îndrăzni să cred că Dumnezeu este de acord să mi le ofere „pe deasupra”? Pot fi ele incluse în categoria darurilor bune și desăvârșite care vin de la Tatăl luminilor?

Am căzut pe gânduri, atunci când am întâlnit următoarea remarcă, debordant de onestă: „Dacă Duhul Sfânt ar fi retras, programul nostru ar continua neafectat în proporție de 95%!” Apoi, am continuat: Dacă Biblia ar fi exclusă din lectura mea, cât de mult ar fi afectat studiul meu? Dacă timpul de rugăciune ar fi eliminat din programul meu, cât de mult ar fi el afectat? Dacă ar fi să mă bizui doar pe Dumnezeu, câte din proiectele mele ar mai începe sau ar continua? Dacă aș da la o parte evlavia din viața mea, cât de mult s-ar modifica imaginea mea? Dacă scot preocupările spirituale din preferințele mele, cât de mult aș suferi?

În truda și alergarea noastră, dacă ajungem să ne dăm seama că nu știm pe ce cale mergem sau poate nu știm ce cerem, avem încă posibilitatea de a beneficia de mijlocirea salvatoare – „Tată, iartă-i, căci nu știu ce fac!”. Da, „Dumnezeu nu ține seama de vremurile de neștiință”, de aceea Martorul Credincios și Adevărat insistă să ne trezească din această ignoranță fatală, așa că nu ne putem dezvinovăți.

Imaginea arhicunoscută – „Isus la ușă” – poate declanșa un acut simț de durere, dacă ne oprim să o privim încă o dată, așezați alături de poza primelor noastre priorități. La urma urmelor, cât contează „Isus” pentru tot ce sunt și pentru tot ce fac? Ultima întrebare nu va fi: Ce ai făcut? Examenul final este: Ce ai făcut cu Isus? În cazul în care imaginea personală, confortul, vanitatea sau bunăstarea constituie substanța priorităților tale, gândește-te: Ce-ți mai rămâne atunci când vei rămâne fără toate acestea? Doar Isus rămâne în veac. Oricum dilemă dispare atunci când îți amintești acest adevăr. Când toate vor trece, comoara ta poate rămâne intactă. Deschide acum, sută la sută, ușa pentru Isus!

Ca și Alexandru cel Mare, care, adresându-se amărâtului oștean care-i purta numele, i-a spus: „Ori îți schimbi numele, ori îți schimbi manierele!”, Altceva mai mare insistă pe lângă noi să-I purtăm cu cinste Numele. „Până la sfârșitul timpului, Hristos trebuie să fie primul. El este sursa vieții și a puterii, a neprihănirii și a sfințeniei.” (Ellen White, *Mărturie* vol. 9, p. 147)

În final, vă propun această rugăciune, care a fost împărtășită de același coleg pastor: „Doamne, nu ne lăsa să rătăcim pe străzile Egiptului, cheltuindu-ne banii și viața prin „mall”-urile Babilonului! Nu ne lăsa să înlocuim plita cu cuptorul cu microunde, Biblia cu manuale filozofice și puterea Duhului Sfânt cu prezentări în Power Point! Mai bine dă-ne sandalele răvinei și căruța iubirii, ca să călătorim spre Ierusalimul cel nou!” Amin.

Teodor Huțanu, președinte, Uniunea Română

ita
CERNICA

Așezat într-un mediu
natural deosebit,
excelent localizat din perspectivă
urbanistică (8 km de București),
cu o bază materială modernă,
construit pe un spațiu generos (7 ha),

institutul teologic adventist

oferă cadrul ideal pentru formarea
intelectuală și morală,
studiu și recreere...

un mediu studentesc atractiv!

Specializarea ASISTENȚĂ SOCIALĂ

Durata studiilor: 6 semestre / 3 ani

Nr de locuri: 25

Sesiunea de vară: înscrieri: 18 - 25 iulie;
examen oral: 26 iulie

Sesiunea de toamnă: înscrieri: 5 - 12 septembrie;
examen oral: 13 septembrie

Specializarea LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ

Durata studiilor: 6 semestre / 3 ani

Nr de locuri: 25

Sesiunea de vară: înscrieri: 18 - 26 iulie;
examen oral: 27 iulie

Sesiunea de toamnă: înscrieri: 5 - 13 septembrie;
examen oral: 14 septembrie

Specializarea TEOLOGIE ADVENTISTĂ PASTORALĂ

Durata studiilor: 6 semestre / 3 ani

Nr de locuri: 25 plus 5 locuri pentru cei
cu a doua facultate (licențiați)

Sesiunea de vară: înscrieri: 14 - 18 iulie;
examen oral: 19 - 21 iulie

Sesiunea de toamnă: înscrieri: 1 - 5 septembrie;
examen oral: 6 - 8 septembrie

admitere
2005 - 2006

Facultatea de Teologie Adventistă

institutul teologic adventist

CERNICA

INFORMAȚII UTILE:

Institutul Teologic Adventist - Cernica,
Șos. Decebal, nr. 11 - 13, jud. Ilfov
tel./fax 021-255.58.65; 0744-685.123
e-mail: secretariat@institutadventist.ro
www.institutadventist.ro

TRANSPORT:

- de la Gara de Nord tramvaiul 46 până la capăt (mag. CORA);
- de la CORA la Cernica cu autobuzele 410, 459, 461 sau cu maxi-taxi până la stația *Intrare sat Cernica*.